

JaSeS*oi*
ry

JOURNAL

1/2018

Taiteen raiteilla

Peruskoulu kulttuurikeskuksena

JaSeSoi ry

JOURNAL

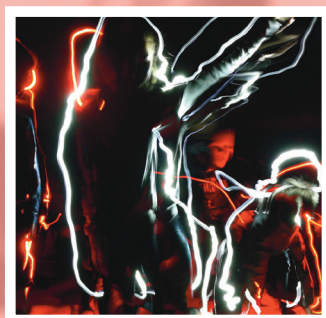
Sisältö 1/2018

s.5

s.17

s.25

- 3 Pääkirjoitus
- 4 Puheenjohtajan kynästä
- 5 Lähikuvassa Sanna Vuolteenaho
- 10 JaSeSoi nuotintaa
- 12 Peruskoulu Suomen suurimmaksi kulttuurikeskukseksi
- 17 Riihikalliossa musiikki soi koko koulussa
- 19 Albumi
- 22 Musiikkikasvatusta Musakärriyllä
- 25 Art Kindergarten Konsti
- 27 Saaristokin soi!
- 28 JaSeSoin mallettilogon tarina
- 31 Greetings from Australia
- 33 Ollaanko tuttuja jo? Annika Kukkonen
- 34 JaSeSoin Hallitus 2018
- 35 Juornal
- 36 James Harding Järvenpään kurssien kouluttajaksi
- 39 JaSeSoi Ry

JULKAISIJA

JaSeSoi-musiikkikasvatusyhdistys ry
Orff-Schulwerk Association of Finland

PÄÄTOIMITTAJA

Tiina Keisanen

TOIMITUS

Tiina Keisanen, Pia Korteala, Riikka Rauhala,
Sanna Leena Saarinen, Laura Vainio

ULKOASU

Minna Silvennoinen

VALOKUVAT

JaSeSoi ry

ISSN

1238-9242

PAINO

Kirje- ja lomakepaino, Järvenpää

Pääkirjoitus

TIINA KEISANEN

Taiteen ja kulttuurin raiteilla

KULUNEEN TALVEN AIKANA yhdistyksen hallitus ja tiimit ovat kokoontuneet ahkerasti valmistellen tulevia tapahtumia ja koulutuksia. Talven Rytmiksessä koettiin sykähdyttäviä hetkiä, kun kauan odotetun Nordic Sounds e-kirjan julkaisujuhlaa vietettiin koulutuksen yhteydessä. Journalin edellisessä numerossa kirjoitin: "Nordic Sounds on kulttuuriteko, joka tekee kunniaa 100-vuotiaalle Suomelle." Tämän lisäksi Nordic Sounds tekee kunniaa JaSeSoille. Olemme saaneet olla mukana nostamassa Pohjoismaiden rikasta kulttuuria ja kansanperinnettä kaikkien musiikkikasvattajien käyttöön maailmanlaajuisesti. Siitä erityiskiitos **Soili Perkiölle** ja **Elisa Seppäselle**. Lehtemme Albumista välittyy tunnelmia Rytmiksen Nordic Sounds -koulutuksesta ja -juhlasta.

Teemana tässä Journalissa on taide ja kulttuuri. JaSeSoin kursseilla kouluttautuu vuosittain paljon opettajia varhaiskasvatuksesta korkeakouluopettajiin. He ovat etuoikeutetussa asemassa saadessaan kursseilta laaja-alaista pedagogista näkemystä taidekasvatukseen. Moni JaSeSoin jäsen kantaaakin vastuuta oman työyhteisönsä musiikki- ja taidekasvatuksesta. Siitä todistavat tämän numeron artikkelit.

Perusopetukseen liittyen julkaisemme tavallista laajemman artikkelin, Peruskoulu Suomen suurimmaksi kulttuurikeskukseksi. Sen on kirjoittanut ArtsEqual-tutkija, **Hanna Nikkanen**. ArtsEqual-hanke tutkii taidekasvatuksen tasarvoista saavutettavuutta ja sen esteitä. Peruskoulu saavuttaa kaikki ikäluokat ja sillä on suuret mahdollisuudet tasa-

arvoiseen taidekasvatukseen. Nikkasen artikkelissa mm. esitellään ja pohditaan opettajien ja taidealan ammattilaisten yhteistoimintaa koulussa. Kurkistamme myös Riihikallion yhtenäiskouluun Tuusulassa, jossa toimii useita Orff-orientoituneita opettajia.

Varhaiskasvatuksen puolelta esittelyssä on Orff-päiväkotimme Konsti Keravalta ja helsinkiläinen Musakärrytoiminta, joka uutena innovaationa kuljettaa musiikkikasvatuksen osaamista pääkaupungin varhaiskasvatuksessa. Lisäksi Ollaanko tuttuja jo? -palstalla tavataan **Annika Kukkonen**, Helsingin kaupunginorkesterin yleisötyön tuottaja ja Lähi-kuvassa on **Sanna Vuolteenaho**, monipuolinen pedagogi sekä musiikin ja kulttuurin ammattilainen.

Oman historian ja kulttuuristen juurien tunteminen on tärkeää. Tässä lehdessä tutustumme yhdistyksemme historiaan JaSeSoin mallettilogon tarinan kautta. Mikäli tiedät tärkeän tai mielenkiintoisen asian tai tarinan, joka liittyy JaSeSoin historiaan ja vielä nykyisyyteenkin, ilmianna se minulle. Siitä voidaan tehdä juttu Journalin uudelle Historian havinaa -palstalle!

tiina.keisanen@jasesoi.com

Lämpimiä kohtaamisia JaSeSoissa

Olen saanut ensikosketuksiini JaSeSoihin vuonna 2005 Ryt-miksessä, maaliskuisessa, jäätävässä Mikkeliässä. Kurssista minulle on jäänyt eniten mieleen henkilö, joka lämpimästi kohtasi kaikki kurssilaiset, tuli viereeni ruokapöytään ja kyseli miten olin kurssille löytänyt. Taisi kurssilla olla myös warmup tältä mieheltä, joka esitteli itsensä Harri Sandborgiksi, JaSeSoin silloiseksi puheenjohtajaksi.

Parin vuoden tauon jälkeen palasin Orff-kurssille Ori-vedelle, joka muutti pedagogisen elämäni. Vaikka kurssilla ryhmä oli suuri, minulle tuli tervetullut ja huomioitu olo. Ymmärsin, miten tärkeää on kohdata ihmiset vertaisinaan ja lämmöllä. JaSeSoissa olen tavannut hienoja ihmisiä, joissa arvostan erityisesti kohtaamisen ja kanssakäymisen taitoa. He ovat minulle tärkeitä esikuvia elämässä.

Tiedän, etten ole tuntenutni kanssa yksin. Vuoden 2015 kutsuhakemuksen saaja Antti Manninen kirjoittaa oppimis-päiväkirjassaan näin: ”Yksi Orff-perheen parhaista puolista on toisista huolehtiminen. Minulle tuli monta kertaa viikon aikana olo, että minusta välitetään ja pidetään huolta.” (Manninen 2016.)

Hallitustyössä haluan mahdollistaa muille sen lämpimän ja välittömän kokemuksen, jonka vuoksi vielä vuosienkin jälkeen olen innoissani järjestämässä taas ”Kaikkien aiko-

jen parasta kurssia!” Ympärilläni minulla on joukko ihmisiä, jotka ovat asiasta yhtä innostuneita kuin minä. Yhdessä kasvatamme oksia villikukkaamme, juuret tukevasti maassa, aurinkoa kohti kurkotellen.

Jasesoi on minulle tärkeä. Pyrin menemään eteenpäin unohtamatta niitä miehiä ja naisia, jotka ovat työllään mahdollistaneet sen, että JaSeSoi on tänä päivänä toimiva, onnellisten ihmisten yhdistys, jonka tapahtumiin ihmiset tulevat yhä uudelleen ja uudelleen. Me kaikki teemme JaSeSoista sen, mitä se on. Aiemmin tehdyn hyvän työn päälle on helppo rakentaa.

LÄHIKUVASSA

Sanna Vuolteenaho

TIINA KEISANEN

KUVA: Maarit Kytöharju

Käytävälle kuuluu ksylofonien iloinen virittely. Metropolia Ammattikorkeakoulun opiskelijat ovat kiivenneet soittimet mukanaan Helsingin konservatorion toiseen kerrokseen. Soittoluokassa on alkamassa bluesimprovisaatiotunti, johon joukko valmistautuu opettajansa Sanna Vuolteenahon kanssa. Sanna opettaa bluesin kaavan ja palloleikin johdattelemana siirtyään lauluimprovisointiin. Stemmat ja soolot alkavat soida.

Taiteen soveltavan käytön monipuolinen paletti

Sanna Vuolteenaho toimii Metropolia Ammattikorkeakoulussa musiikkikasvatuksen lehtorina. Hänen vastuullaan on varhaisiän musiikkikasvatuksen ja taiteen soveltavan käytön opettaminen tuleville musiikkipedagogeille. Sanna kertoo, että taiteen soveltava käyttö tarkoittaa sitä, miten musiikkipedagogin ”työkalupakin” työtapoja käytetään eri tilanteissa ja erilaisten ihmisten kanssa. Työ on Sannalle ihana ja monipuolinen musiikin opettamisen paletti.

Omalla urallaan Sanna on ollut aktiivinen uuden etsijä ja taiteen soveltava käyttäjä. Hänet tunnetaan monipuolise-

na pedagogina ja muusikkona, joka on opiskellut musiikkia, tanssia ja improvisaatioita ulkomaita myöten. Sannalla on takanaan myös pitkä ura musiikkileikkikoulun opettajana. ”Se on se vertaus, että toiset meistä ovat kuusipuita ja toiset ovat lehmuksia. Minä taidan olla lehmus, joka leviää horisontaalisesti - en kuusipuu, joka kasvattaa yhden huipun ylös taivasta kohti.”

Innoitus improvisaatioon

Sannan innostus improvisaatioon sytyi heti Metropolia-uran ensimetreillä vuonna 2010. Lukuvuosi uusien kollegoiden kanssa alkoi virolaisen pianistin, **Anto Pettin** improvisaatio-opetukses-

Improvisaatioharjoituksissa lauluvuoro vaihtuu palloa heittämällä.

Sanna esittelee bluesin kaavan.

sa. Sannan mukaan se oli hänelle “ihan mieletön mindflow”. Innostus vielä syveni, kun Sanna pääsi kansainväliseen improvisaatiohankkeeseen, jota veti Metropolian sellonsoiton lehtori **Tapani Heikinheimo**. Improvisoinnin tullessa Metropolian opetussuunnitelmaan vuonna 2012 Sanna ryhtyi opettamaan sitä. Hankkeen yhteydessä Sanna oli tutustunut Tallinnassa improvisointia opettaviin muusikoihin. Heidän innoittama hän lähti hakemaan oppia Viron Musiikki- ja Taideakatemiasta, josta valmistui improvisoinnin maisteriksi (Master of Arts, Contemporary Improvisation) vuonna 2017.

Improvisaatio on kiertynyt Sannan elämään monessa kohtaa ja “siinä oleminen” on ollut hänelle luontevaa. Musiikin muuntelun Sanna oppi jo Kaustisen musiikkilukiossa kansanmusiikin yhteydessä. Myös rakkaus vanhaan musiikkiin, barokkiin, ja sen laulamiseen, oli johdattanut Sannaa kohti improvisointia. “Vanhassa musiikissa nuotit ovat vain mahdollisuuksia. Laulaa voi kaikkea niiden välistä - ja tehdä koristeita. Jos jokin kohta nuoteissa menee liian korkealle, voi aina keksiä variaation. Nuotit olivat jo selkeästi osoittaneet minulle, että ne ovat vain jotain, joka antaa ideoita mihin suuntaan voi mennä.”

Improvisaation avulla Sanna on päässyt tutustumaan erilaisiin musiik-

kityyleihin ja erilaisiin tapoihin ilmaista itseään yli genrerajojen. “Klassisessa laulussa, johon oma laulaminen ja tekniikkani on perustunut, improvisaatiolle on vähemmän tilaa. Nykymusiikissa on jo enemmän erilaisia sointivärejä ja elementtejä perinteisen harmonisen ja melodisen ajattelun rinnalla. Kaikkea mitä ihmisinstrumentista lähtee, voi käyttää materiaalina musiikin tekemisessä. Olen saanut olla karmaisevan, hirvittävänkin kuuloisen ja saanut tehdä kammottavia ääniä. On voinut leikkiä äänellä, ja siinä ei ole rajoja!”

Improvisointi on tuonut Sannalle lisää tilaisuuksia esiintyä muusikkona ja laulajana mm. improkonserteissa. Hän on joskus vitsailut siitä, kun tekee paljon opettajan työtä, niin ei ole aikaa heliä omaa muusikkouttaan. “Jos minulle tulisi uusi konsertti ja siihen nivaska uusia lauluja, niin minulla ei olisi aikaa työstää sitä. Mutta improvisoinnissa vaan menet ja laulat, ja se on sitten siinä. Noh! Eihän se tietenkään ihan näin mene!”

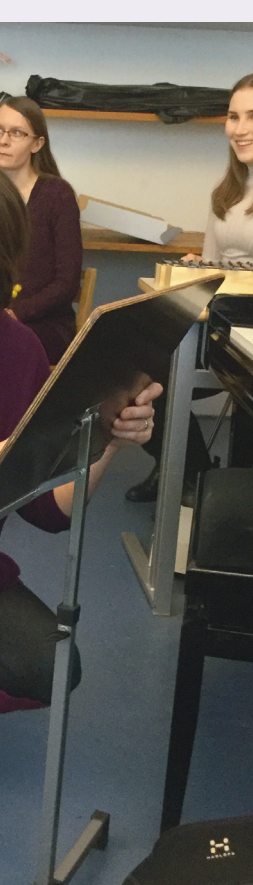
Laulun ja musiikin liikuttavalla matkalla

Laulu on ollut Sannalla mukana elämän kaikissa käännekohdissa. Sanna kasvoi körttikodissa, jossa veisattiin paljon. Siihen traditioon kuuluu, että virsiä

veisataan ilman säestystä. Sanna kertoo ymmärtäneensä jälkeenpäin sen merkityksen ja hienouden, kun ei ole mitään muuta kuin ihmisäänestä lähtevä resonointi. “Laulu saattelee ihmisen turvallisesti paikasta ja olomuodosta toiseen. Olen laulanut lapset maailmaan, synnytyslaulanut, kun käsitettä ei vielä edes tunnettu. Laulu oli myös mukana isäni elämässä loppuun asti, kun veisasimme hänen sairaskuuteensa äärellä. Minua laulu on lohduttanut viime aikoina surutyössäni. Laulu on sellainen elämän ääni. Saahan sitä laulaa niin, että äänihuulet menee ruttuun, niin paljon, ettei enää pysty laulamaan. Niin ne tekevät itkijänaisetkin ennen!”

Sannan tie oli kulkenut Kaustisen musiikkilukiosta suoraan Sibelius-Akatemiaan. Hän oli aina ymmärtänyt musiikin liikkeen kautta ja **Inkeri Simola-Isakssonin** vaikutuksesta musiikkiliikunnan merkitys Sannan elämässä kasvoi. Sanna muistelee, että opiskeluaikana tanssitunteja oli viikoittain rajattomasti. “Silloin ajattelin, että minusta olisi pitänyt tulla tanssija.” Kun Sanna kuuli harjoitteluohjaajansa **Juha Sipun** lattaribändiä, hän rakastui kuubalaiseen musiikkiin tulisesti.

Valmistumisen jälkeen Sanna pakasi laukat ja matkasi Kuubaan taroituksenaan viettää välivuosi tanssien. “Ajattelin, että tanssin sieluni

kyllyydestä. Kun olin siellä puoli vuotta tanssinut, aloin olla aivan ti-ti-tyy.” Tuolloin 90-luvulla ulkomaanpuheluita ei soiteltu Havannasta, ei liioin Suomesta. Sanna puhui vanhempiensa kanssa vain yhden kerran vuoden aikana, eikä paikan päällä ollut ketään kenen kanssa puhua suomea. Jouluna käymään tullut ystävä huomasi Sannan jättäneen laulun elämästään ja ilmaisi huolensa. Sanna lähti saman tien koputtamaan paikallisen musiikkikorkeakoulun El Instituto Superior del Arter ovea ja pääsi sisään. Lopun puoli vuotta Sanna lauloi. “Lähdin Kuubaan tanssijana ja palasin sieltä laulajana. En ollut tajunnut, että laulaminen on minulle niin merkityksellinen juttu, koska se oli ollut itsestäänselvyys.”

Kuuban jälkeen Sanna jatkoi laulun opiskelua mutta lopetti tanssitunnit. “Tanssi on kuitenkin ollut tässä opettamisessa ihan A ja O. Inkun sanat on

niin ihanat: Musiikin liike liikuttaa! Se pistää meitä liikkumaan ja musiikissa oleva liike aiheuttaa myös tunneliikutusta.”

Pedagoginen lähimmäisen rakkaus

Sanna kokee voimakkaasti, että musiikin opettaminen on muutakin kuin musiikillisten asioiden opettamista. “Olen opettaja, jolle musiikki on väline jonkin vielä syvemmän asian esiin tulemiselle. Musiikki on toisia yhteenliimaavaa, se auttaa meitä yhdistymään toinen toistemme kanssa. Kyse on lähimmäisen rakkaudesta. Siitähän tässä vuorovaikutuksessa lopulta on kyse - ja sen välittäminen kaikella olemuksella, kaikella hyväksymisellä ja hyväksyvillä katseilla myös opiskelijoiden kanssa. Koen tämän merkityksellisenä, koska heistä tulee opettajia, jotka kohtaavat ihmisiä.”

Sanna palaa improvisointituntiin, jossa opiskelija saattaa kamppailla suorituskeskeisyyden ja perfektionismin kanssa. “Kun alkaa opettaa improvisaatiota, voi olla pitkä tie ennen kuin kaikki ovat niin turvallisessa ja sallivassa

sylissä, että uskaltavat lähteä tekemään jotain toisten kuullen. Opettajana sitä kantaa eniten niitä, jotka eivät vielä rohkene. Ne jäävät sydämen päälle.” Joskus Sanna on sopinut “improtreffit” kahdestaan opiskelijan kanssa. Silloin on helpompi heittäytyä. Mikäli opiskelija on pettynyt, ettei uskaltanut ottaa tilaa ryhmässä, rohkaisee Sanna kuuntelemaan sisäistä ääntä, josta pettymys viestii - ja toimimaan sen mukaan. Improvisaatio antaa mahdollisuuden luopua täydellisyydestä. “Se mitä tänään tuli suusta, se tuli ja meni. Hui, hai vei! Ensi kerralla uudet jutut!”

Sanna haluaa saada opiskelijoista mahdollisimman “hyvin hyvää ulos”. Musiikillinen suoritus voi olla tärkeää instrumenttiopetuksessa, mutta Sanna painottaa, että hänen opettajuudessaan se on vähemmän tärkeää. “Minulle tärkeää on kaikki se tunne, fiilinki.”

Hiljaisuuden dialogi ja hetket hoivamuusikkona

Musiikissa Sannaa puhuttelee myös hiljaisuus ja dialogisuus. “Meidän musiikillinen toimintamme ja musiikissa

YLLÄ Sannan improvisaatioworkshop villitsi maailmankyläläiset 2017.

Sanna ja entiset Eiran kollegat Keurusselällä.

itsessään oleva rakenne pitää sisällään hiljaisuutta. Myös keskusteluissa toisten ihmisten kanssa on hiljaisuutta. Se on dialogisuuden perusjuttu. Siinä sallii sen, että hiljaisuus tulee, koska hiljaisuus kertoo hirveästi asioita”.

Sanna kokee hiljaisuuden joskus haastavana niin esiintyessään kuin opettaessaan. “En aina osaakaan antaa kysymyksen vaikuttaa opiskelijoissa ja antaa heidän olla hiljaisuuden äärellä - ja antaa hiljaisuuden tehdä sitä tehtävää, että alkaa täyttyä - ja että siitä tulee jotakin mieleen. Sama improvisoivana muusikkona, että uskaltaa vaan olla laavalla, niin ettei tee yhtään mitään ja ala täyttää sitä jollain tral-lal-laalla.”

Improvisaation avulla Sanna kokee oppineensa hiljentymistä ja pysähtymistä myös arjessa. “Uskallan olla enemmän hiljaa itseni kanssa ja kuunnella itseäni. Opettelen elämään siinä hetkessä ja ottamaan hetket vastaan sellaisina kuin ne tulee yrittämättä muuttaa niitä muuksi - ja hyväksyä sen.”

Herkkyyttä olla hetkessä Sanna tarvitsee aloitettuaan sairaala- ja hoivamuusikon opinnot Turussa. Improvisaatiokoulutus Tallinassa oli keskittynyt muusikon koulutukseen ja esiintyvän taiteilijan työhön. Sen lisäksi Sanna halusi läheisempää vuorovaikutusta ihmisten kanssa ja mahdollisuutta soveltaa improvisaation taitetta toisille eteenpäin annettavaksi. Hoivamuusikkona Sannan tehtävä on ilman sanoja-kin kuulla ja aistia, millaista musiikkia potilas tarvitsee. Nopeatempoista ja menevää vai rauhallista ja soljuvaa. Työharjoitteluissa, kuten Lastensairaalan syöpäosastolla, Sanna saattaa olla

kahdestaan potilaan kanssa mukanaan vain 11-kielinen kannel. Sen säestyksellä hän laulaa ja improvisoi. “Näissä hetkissä improvisaatio on yksinkertaisempaa, kauniimpaa ja melodisempaa kuin missään muualla. Äänetkin pitää soveltaa tilanteeseen sopiviksi.” Pysäyttävää Sannalle on ollut myös nähdä toipumisen ihme ja se, mihin kaikkeen lääketiede pystyy.

Orff ja vierivä kivi eivät sammaloidu

Orff-koulutukseen Sanna hakeutui siir-

ryttyään Metropoliaan pitkäaikaisesta musiikkileikkikoulunopettajan tehtävästä. Sannalla oli ollut antoisa työyhteisö Eiran Musiikkikoulussa ja Kallion seurakunnassa sekä opiskelukaverit, joiden kanssa ideoita ja pedagogisia ajatuksia jaettiin. Hän toimi myös aktiivisesti Vamo ry:ssä (jolla silloin oli eri nimi). “Elämä oli ollut sellainen, että tunsin pärjääväni niillä eväillä. Lisäksi kotona oli pienet lapset.” Uusi työ aikuisten parissa vaati uutta näkökulmaa opettajuuteen ja päivitystä pedagogiikkaan.

Neljän vuoden Orff-koulutus oli

Hoivamuusikon hetki vastasyntyneiden teho-osastolla.

**“Itselläni on kova
tarve oppia uutta ja
syventää vanhaa.
Se pitää hyvässä
vireessä, vierivä kivi ei
sammaloidu!”**

Sannalle prosessi aikuisten kouluttajaksi. Moni tulee Orff-kursseille saamaan ideoita, joita voi soveltaa työhönsä. Sanna sen sijaan iloitsee, että hän on saanut työhönsä oppia ja ideoita “ihan suoraan” observoimalla JaSeSoin kouluttajia ja sitä, miten he kouluttavat aikuisia kukin omalla tavallaan. Koulutuksessa Sanna sai myös vahvistusta omille työtavoilleen, joita oli aina käyttänyt. Tämä ei kuitenkaan tarkoita, että Sanna olisi jäänyt lepäämään laakereillaan. Päinvastoin. Sanna näkee, että oman osaamisen päivittäminen on tämän ajan tapa elää. “Itselläni on kova tarve oppia uutta ja syventää vanhaa. Se pitää hyvässä vireessä, vierivä kivi ei sammaloidu!”

Sanna tuumailee vielä musiikkiliikunnan opintojaan Sibelius-Akatemialla ja Orff-kursseilla: “Inkun helmoihin pääseminen oli ihan parasta, se yhteisöllisyys siellä. Mutta Inkku ei samalla tavalla sanoittanut asioita, mitä tänä päivänä Orff-koulutuksissa tehdään. Miten hieno työ onkaan tehty JaSeSoin Orff-Opsissa!”

Opetuksen ja rakkauden ammattilainen

Jos joku kysyy Sannalta, mikä hän on ammatiltaan, hän vastaa olevansa musiikinopettaja. “Se on vahva identiteettini. Opetin sitten lauluoppilaita tai improvisointia, ammattikorkeakoulussa tai musiikkiopistossa, olen musiikinopettaja koko ajan.” Erityisen ylpeä Sanna on työstään opiskelijoiden parissa. “Metropoliassa koulutus on aivan

huikeaa. Voidaan olla rinta rottingilla meidän talon koulutuksen laadusta, ja millaisia ihania ammattilaisia maailmalle täältä lähtee neljän vuoden putken jälkeen!”

Työn merkityksellisyys on Sannan mielestä siinä, että pedagogin koulutukseen kuuluu toisille antaminen ja asioiden soveltaminen toiselle sopivaksi. Tähän liittyen Sanna iloitsee vihdoin löytäneensä ammattinimikkeen, joka kuvaa hänen työtään entistä paremmin. “Aion teettää käyntikortin, jossa lukee: Sanna Vuolteenaho, rakkaudenammattilainen - ja käytän tietoisesti Juicen lanseerausta. Olen myös päättänyt, että

uskallan ryhtyä käyttämään tätä nimeä, koska siinä on se juttu. Se, että musiikissa ja kaikessa kommunikaatiossa on rakkaus!”

Kenties uusi käyntikortti on käytössä jo lähiaikoina, kun Sannalla alkaa hoivamuusikon työharjoittelu Viikissä ikäihmisen parissa. ☺

Linkki Sannan improvisaatiokonserttiin: <https://www.youtube.com/watch?v=ZXRDhI0tSgQ>

JaSeSoi nuotintaa

NORDIC SOUNDS – pedagoginen materiaali musiikki- ja tanssikasvatukseen -e-kirjassa on nuottien ja pedagogisten ideoiden lisäksi videoita kuhunkin materiaaliin liittyen. Sivustosta löytyy Sol sol sol fallera -lauluun videot, mm. taputusleikki, laulu kaanonissa ja norjalaisen Langeleik-soittimen esittely.

Käy tutustumassa materiaaliin osoitteessa www.nordicsounds.info

NORDIC SOUNDS

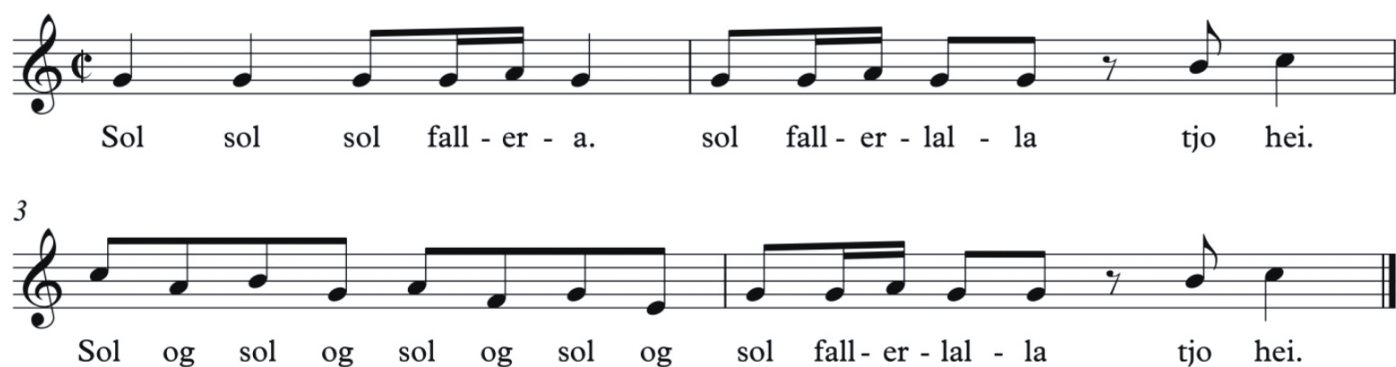
EDUCATIONAL MATERIAL FOR MUSIC AND DANCE

This is an e-book containing pedagogical collection of traditional music, dance, songs, games, rhymes and lullabies from the Nordic countries: Denmark, Faroe Islands, Finland, Greenland, Iceland, Norway and Sweden. Welcome to explore the material!

SOL SOL SOL FALLERA

Sun greeting song

A traditional Norwegian song game for children

Trad. Norway

Sol sol sol fallera

sol falleralla tjo hei

sol og sol og sol og sol og

sol fallerlalla tjo hei.

Sol = Sun

Fallera, falleralla, tjo hei = joyful syllables.

Regn = rain

Vind = wind

Storm = storm

Snø = snow

Teaching idea

Teach the game without words, only through hand rhythms by moving from a slow tempo to a faster speed. Add the text.

Sing the text without rhythms. Perform a rhythmic canon, after 1 bar, in 4 parts, after half a bar and in 8 parts.

Sing about other weather types and introduce various dynamics into the song, for example:

Regn = rain (soft to loud)

Vind = wind (more dramatically sung)

Storm = storm (a cascade of sound)

Snø = snow (singing without sound, but doing the movements in a non touching version)

Explore different tempos and create a second and third voice.

Sol sol sol fall - er - a. sol fall - er - lal - la tjo hei.

3
Sol og sol og sol og sol og sol fall - er - lal - la tjo hei.

Kokouskutsu

*JaSeSoi ry:n sääntömääräinen vuosikokous
Syssesoin yhteydessä
la 22.9. 2018.*

*Tarkempi aika ja paikka
tiedotetaan lähempänä.*

Peruskoulu Suomen suurimmaksi kulttuurikeskukseksi

Tutkimuksia ja kokemuksia koulun ja taidetoimijoiden yhteistyöstä

HANNA M. NIKKANEN

Lasten ja nuorten taidekasvatus ja kulttuurin harrastaminen on saanut viime aikoina aiempaa enemmän huomiota ja resursseja. Suomen hallitus on nimennyt yhdeksi kärkihankkeekseen *Parannetaan taiteen ja kulttuurin saavutettavuutta*. Erityisesti tavoitteena on tuoda kulttuuri osaksi lasten arkea, vahvistaa lasten ja nuorten luovuutta sekä lisätä taiteen ja kulttuurin saavutettavuutta. Tämän kärkihankkeen alla tapahtuu paljon tutkimusta, kehittämistä ja kokeiluja, niin isoja valtakunnallisia projekteja kuin pieniä paikallisia hankkeita.

YLLÄ Soittostarttissa on soitonopetusta oppilasta kohden 15 minuuttia viikossa. Opetus järjestetään useimmiten ryhmätunteina, jolloin esim. kaksi oppilasta saa 30 minuutin oppitunnin.
KUVA: Eeva Anundi

OLEN PERUSKOULUN musiikin lehtori vantaalaisessa yhtenäiskoulussa ja Taideyliopiston tutkijatohtori ArtsEqual-hankkeessa. Pohdin tässä artikkelissa taidekasvatuksen saavutettavuuden edistämistä ”tutkijaopettajana”. Tasa-arvon ja yhdenvertaisuuden kysymykset jakautuvat tutkimuksessani kahteen päälinjaan: (1) yleisen tasa-arvon, yhdenvertaisuuden ja hyvinvoinnin edistämiseen kouluyhteisössä taidekasvatuksen keinoin sekä (2) taidekasvatuksen saavutettavuuden tasa-arvoon.

Mitä saavutettavuuden ongelmat sitten ovat ja miten me musiikkikasvatuksen kentällä toimivat voisimme osaltamme edistää taiteen ja kulttuurin tasa-arvoista saavutettavuutta lasten ja nuorten keskuudessa?

Peruskoulu mahdollisuutena

Taidekasvatuksen tasa-arvoisen saavutettavuuden parantamisessa peruskoulu on tärkeässä asemassa, koska se tavoittaa lähes kaikki oppivelvollisuusikäiset lapset ja nuoret. Jo perusopetuksen opetussuunnitelman mukainen taidekasvatus on tasa-arvotekijä. Musiikin kaikille yhteiset ainekohtaiset tuntimäärät ovat vähäiset, mutta uusi opetussuunnitelma antaa paljon mahdollisuuksia tuoda musiikkia myös monialaisiin oppimiskokonaisuuksiin ja valinnaisiin kursseihin.

Koulun oman taidekasvatuksen ja kerhotoiminnan lisäksi koulut voivat tehdä yhteistyötä paikallisten taidealan toimijoiden kanssa. Visioni sekä opettajana että tutkijana on, että koulu olisi kuin kulttuurikeskus, jossa jokainen koululainen voi kohdata taiteen harras-

“Taiteen ja kulttuurin harrastamisen mahdollisuuksien hyödyntäminen on taito, joka täytyy oppia.”

tamisen mahdollisuuksia ja saada apua niissä etenemiseen. Tarkoitus ei kuitenkaan ole lisätä opettajien jo muutenkin kasvanutta työmäärää. Yhteistyön käynnistäminen vaatii lisäponnistusta, mutta mallien kehittämisen tavoite on, että yhteistyö tuo resursseja, jotka keventävät opettajan työtä.

Esittelen tässä artikkelissa omassa koulussani tehtyjä yhteistyökokeiluja. Kokeilut koskevat koulutuntien ulkopuolella tapahtuvaa musiikin harrastamisen edistämistä sekä peruskoulun opettajan ja taidekasvattajan samanaisopetusta.

Harrastusmahdollisuus koulussa Soittostartin avulla

Tullessani musiikinopettajaksi nykyiseen kouluuni hämmästyin, kuinka harvat oppilaat kävivät soittotunneilla, musiikkiluokkalaisistakin vain noin 25%. Järjestin koululle soitonopetusta, millä

Soittostartin soittimina on piano, viulu, sello, kitara, sähköbasso ja rummut. Lisäksi voi opiskella musiikin perusteita ja bändisoittoa. KUVA: Kalle Kallio

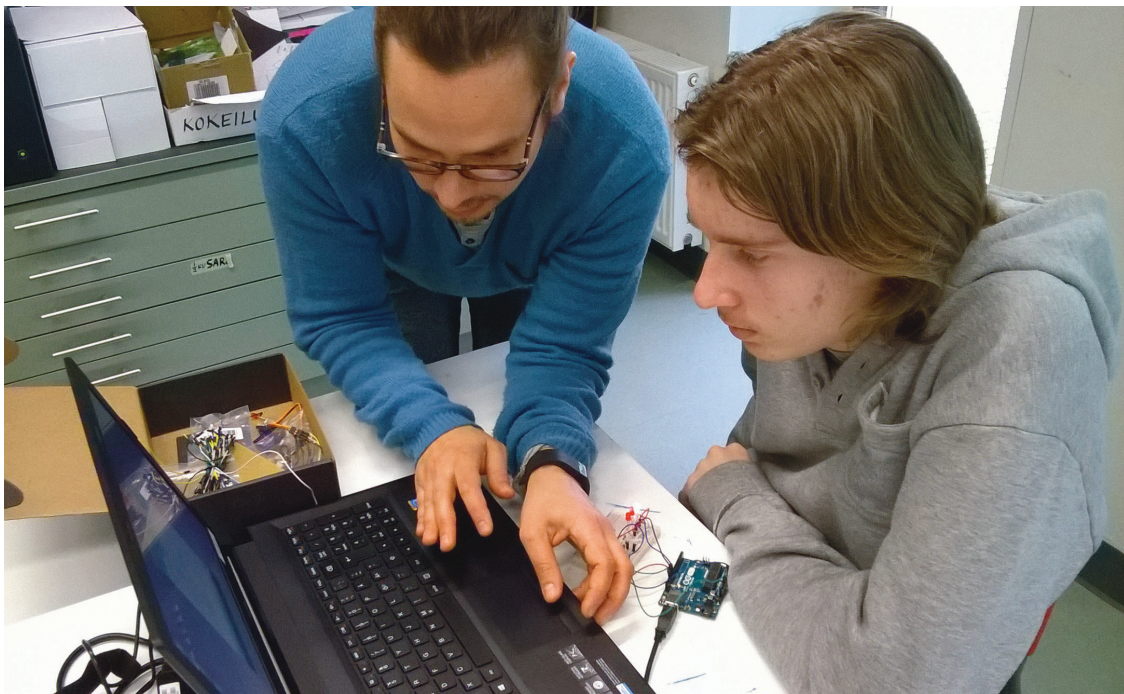
Taiteen saavutettavuuden ongelmat

TASA-ARVOISET MAHDOLLISUUDET eivät aina riitä. Taidetta ja kulttuuria on lapsille ja nuorille tarjolla paljon, mutta sen käyttö jakautuu epätasaisesti. Taiteen ja kulttuurin saavutettavuuden esteet voidaan jakaa fyysisiin, taloudellisiin ja sosiaalisiin esteisiin. Harrastusmahdollisuudet voivat olla hankalan matkan päässä tai ne voivat olla liian kalliita. Esimerkiksi vasta maahan muuttaneille perheille voi soittotunneilla käymisen käsite olla tuntematon, ja tieto harrastamisen lajeista, tavoista ja mahdollisuuksista voi olla saatavissa vain suomeksi. Lisäksi lapsen mahdollisuuksiin löytää harrastuksen pariin vaikuttavat kulttuuriset käsitykset esimerkiksi eri sukupuolille sopivista harrastuksista.

ArtsEqual-hankkeessa on kiteytetty, että taiteen ja taidekasvatuksen tasa-arvoiseen saavutettavuuteen ei riitä mah-

dollisuuksien tasa-arvo, sillä mahdollisuuksien hyödyntäminen on taito, joka täytyy oppia. Aiemmissa tutkimuksissa on todettu, että nykyisin taiteen ja kulttuurin harrastaminen periytyy. Vanhemmat, joilla on itsellä ollut taide- ja kulttuuriharrastuksia, ohjaavat myös lapsiaan niiden pariin. Vastavasti lapsen, jolla ei ole tällaista harrastamisen perintöä, on vaikea löytää tietään harrastuksiin, vaikka mahdollisuuksia olisi lähiseudulla tarjolla.

ArtsEqual-hankkeessa tutkitaan, kuinka taide voisi lisätä yhteiskunnallista tasa-arvoa ja hyvinvointia julkisena palveluna, sekä millaiset yhteiskunnalliset rakenteet estävät tai edistävät taiteen ja taidekasvatuksen yhdenvertaista saavutettavuutta.

*Tomi Dufvan
jakson aikana
oppilaat
suunnittelivat
Arduino-alustalle
toteutettavan
teoksen ja
opettelivat
ohjelmoimaan sen
toimintaa.
KUVA: Hanna M.
Nikkanen*

tavoitettiin jonkin verran uusia harrastajia. Vanhempien kanssa käydyissä keskusteluissa soittoharrastuksen esteeksi on kuitenkin ilmennyt soittimen hankinnan ja soiton opiskelun korkeat kustannukset. Äskettäin maahan muutaneet perheet eivät aina myöskään tiedä soittoharrastuksen mahdollisuuksista.

Soitonopetuksen tasa-arvoista saavutettavuutta kehittämään löytyi työpariksi koulun toinen musiikinopettaja **Katri Olander**, joka toimii myös yksityisen musiikkiopiston rehtorina. Yhdessä kehittelimme soittoharrastuksen aloittamista tukevan Soittostartti-mallin, jossa musiikkiopiston palkkaamat opettajat tulevat heti koulupäivän päätyttyä opettamaan koululle. Soittostartille haettiin ja saatiin rahoitus Opetus- ja kulttuuriministeriön Taiteen perusopetuksen hankkeiden rahoituksesta. Tämän avulla opetuksen lukukausimaksu on vain 39€, ja tähänkin on mahdollista hakea vanhempainyhdistykseltä avustusta.

Soittostarttiopetusta tarjotaan kaikille musiikkiluokalla opiskeleville sekä musiikkiluokalle hakeneille 3.-5. luokkien oppilaille. Tällainen ratkaisu tehtiin ainakin kokeiluvaiheessa, koska rahallisesti ei olisi mahdollista tukea koko ikäluokkaa. Ei myöskään haluttu luoda juopaa musiikkiluokalle päässeiden ja ei päässeiden välille. Syksyllä 2016 Soittostartin opetusta tarjottiin 60 oppilaalle, joista 55 aloitti soittonopiskelun. Syksyllä 2017 näistä jatkoi 40, lisäksi uusia 3. luokan oppilaita aloitti 20.

Vanhemmilta kerätyssä palautteessa

Soittostarttia pidettiin useimmissa perheissä tärkeänä apuna soittoharrastuksen aloittamiselle. Vain 5 oppilasta oli aloittanut soittoharrastuksen aiemmin. Hankerahoituksen tuoma rahallinen tuki oli 77% vastanneista tärkeä tai jopa välttämätön. Sopivana hintana lapsen musiikkiharrastukselle useimmat pitivät alle 100€ lukukaudessa. Musiikkikoulujen lukukausimaksut lähiseudulla ovat yli 300€.

Tärkeänä tai välttämättömänä pidettiin myös sitä, että opetus on omalla koululla ja heti tai pian koulupäivän päättymisen jälkeen. Tämän kerrottiin auttavan erityisesti lapsia, joilla on oman toiminnan ohjaamisen vaikeuksia: kun on kerran tullut koulusta kotiin, on vaikea saada enää lähdetyksi harrastamaan. Vaikka soittotunnit ovat kovin lyhyitä, yksi vanhempi vastasi, että 20 minuutin oppitunti on juuri sopiva hänen lyhytjänteiselle lapselleen.

Koulun ja taidetoimijoiden yhteistyö oppitunneilla

Soittostartti jatkaa taidekasvatuksen perinteistä mallia, jossa koulun ulkopuoliset tahot toimivat koulun oppituntien ulkopuolella. Tutkijaopettajana minua kiinnostaa erityisesti myös koulun ja taidetoimijoiden yhteistyö koulun oppitunneilla. Perinteisesti niin peruskoulussa kuin musiikkikouluissakin yhtä opetusryhmää opettaa yksi aikuinen kerrallaan, mutta voisiko yhteistyö luoda mahdollisuuden yhdistää resurssit? Onko useamman aikuisen läsnäolo yhtä aikaa resurssien tuhlausta vai tuottaako

se enemmän kuin osiensa summan? Jos peruskoulun opettaja ja taidekasvattaja tuovat ammattitaitonsa ja aikansa yhtä aikaa oppilaiden käyttöön, syntyykö jotakin, mitä ei synny jos nämä kohtaamiset tapahtuvat peräkkäin?

ArtsEqualin puitteissa olen voinut yhyttää ryhmäni tutkijoita ja koulumme opettajia yhteistyöhön, josta on kehkeytynyt neljä taidekasvatuskokeilua. Ensimmäisessä opiskeltiin ohjelmointia taidelähtöisesti. Tutkija ja taiteilija **Tomi Dufva** suunnitteli yhdessä kuvataideopettajan kanssa kuvataiteen valinnaiskurssijakson ohjelmoinnista. Kehittämistyön tavoitteena oli ensin näkin, että ohjelmointia ei lähestyttäisi ohjelmoinnin tekniikan vaan taiteellisen lopputuloksen suunnasta, ja toiseksi että opettajan ja taiteilijan työskentely yhdessä toimisi opettajan täydennyskoulutuksena ja auttaisi opettajaa jatkossa suunnittelemaan ja ohjaamaan vastaavaa työskentelyä itse.

Tanssikasvattajat ja tutkijat **Isto Turpeinen** ja **Liisa Jaakonaho** suunnittelivat yhdessä opettajien kanssa jakson 1. luokan yleisopetuksen ja erityisopetuksen ryhmille. Tavoitteena oli tukea koulutulokkaiden kasvua koululaiseksi, erityisesti itsensä hahmottamista osana ryhmää, joka koostuu erilaisista yksilöistä. Turpeisen ja Jaakonahon ohjaamien luokkien opettajat kertoivat yhdessä työskentelyn olleen ammatillisesti merkityksellistä kahdella tavalla. Sen lisäksi, että he saivat välineitä käyttää tanssia osana koulutyötä, he pääsivät havainnoimaan oppilaitaan, kun joku muu oli vastuussa työskente-

lyn etenemisestä. Tällaiset seikat ovat mielestäni ikkuna siihen, että voimme arvioida erilaisten opettajien yhdessä työskentelyn antia muillakin mittareilla, kuin montako minuuttia oppilaita on kaitsittu ja viihdytetty.

Tanssillista työskentelyä kehitettiin professori **Eeva Anttilan** johdolla myös valmistavan luokan (ensimmäistä vuottaan suomalaisessa koulussa opiskelevien) oppilaiden kielen oppimisen ja kouluyhteisöön kotoutumisen tukena. Ajatuksena oli, että luokanopettajat jatkaisivat jo alkanutta toimintaa. Työskentelyyn oli kuitenkin vaikea saada jatkuvuutta ja jäntevyyttä koulun arjessa. Sitä löytyi vasta yhteistyössä Uuden tanssin keskus Zodiakin kanssa keväällä 2017, jolloin toteutettiin työpajat erikseen isompien ja pienempien oppilaiden kanssa. Ensimmäisten kokemusten mukaan vaikuttaa siltä, että mitä heikompi suomen kielen taito oppilaalla on, sitä enemmän hän hyötyy taiteellisesta kehollisesta toiminnasta, josta ensin karsitaan kieli mahdollisimman vähiin ja sitten tuodaan sitä pienin erin mukaan.

Syksyllä 2017 kehitimme valmistavan luokan konseptia edelleen siten, että mukaan tuli vertaisryhmä. Jakso toteutettiin yhdessä 8. musiikkiluokan kanssa koulun ilmiöviikolla, jonka aiheena oli Suomen luonto ja eläimet. Tässä kokeilussa onnistui hyvin oppilaiden keskinäinen kohtaaminen, joka poiki yhteyksiä ja yhteistyötä myös jat-

koon. Sen sijaan taiteelliselle työskentelyprosessille tuntuu yhä olevan liian vähän aikaa yläluokkien oppitunti- ja ainejakoisessa arjessa. Tämän ongelman kanssa painimme jatkossa.

Opettajien asiantuntijuus toimintamallien kehittämisessä

Kun tavoitteena on, että joka lapsella olisi ainakin yksi mieleinen harrastus, on tärkeää hyödyntää koulujen ja nuorisotilojen henkilökunnan asiantuntemusta, sillä me tunnemme nekin lapset ja nuoret, jotka eivät vielä harrasta. Kannustankin opettajia tuomaan esiin näkemyksiään siitä, mitä juuri heidän oppilaansa tarvitsisivat ja mikä sopisi juuri oman koulun toimintaan. Kokemustemme mukaan tällöin voidaan luoda yhteyksiä harrastustoiminnan ja koulutyön välillä kouluvuoden teemojen, juhlien ja monialaisten oppimiskokonaisuuksien puitteissa. Esimerkiksi Soittostartista on juontunut musiikkiopiston naiskuoron ja musiikkiluokkien yhteisiä teemallisia kevätkonsertteja.

Yhteisopettajuudessa saadaan vuorovaikutukseen taidekasvattajan ammattitaito kehollisten, ei-kielellisten toimintatapojen käytössä sekä koulun opettajan ammattitaito koulun opetussuunnitelman, toimintatapojen ja oppilaantuntemuksen suhteen. Kun paikalla on useampia aikuisia, ryhmän työskentelyn ohjaaminen helpottuu. Yhden opettajan ohjauksessa työsken-

**“Vaikuttaa siltä, että
mitä heikompi suomen
kielen taito oppilaalla on,
sitä enemmän hän hyötyy
taiteellisesta kehollisesta
toiminnasta, josta
ensin karsitaan kieli
mahdollisimman vähiin ja
sitten tuodaan sitä pienin
erin mukaan. “**

Tanssijakson tavoitteena oli tukea koulutulokkaiden kasvua koululaiseksi, erityisesti itsensä hahmottamista osana ryhmää.

KUVA: Eeva Anundi

Isto Turpeinen tanssia ohjaamassa.
KUVA: Arttu Eloranta

tely usein keskeytyy, kun on sanallisesti puututtava oppilaiden toimintaan etenkin suurissa ryhmissä, joissa monella oppilaalla on haasteita oman toiminnan ohjaamisessa. Kahden tai useamman aikuisen yhteistyössä voidaan helpommin ohjata myös hiljaisesti mukaan toimintaan. Kun pääryhmän työskentely ei katkea, on kaikkien helpompi osallistua työskentelyyn.

Tässä kuvatut toimintatavat eivät voi korvata perinteisiä harrastamisen malleja. Lapsella ja nuorella on oltava niin halutessaan mahdollisuus uppoutua juuri harrastukseen suunnitellussa ympäristössä, jossa on laadukas välineistö ja johon tullaan juuri kyseistä asiaa harrastamaan. Mallien kokeilu ja kehittäminen on kuitenkin tärkeää erilaisten harrastamisen intensiteettien mahdollistamiseksi. Esimerkiksi Soittostarttiin osallistuneista oppilaista osa toivoo pidempiä oppitunteja ja parempia mahdollisuuksia harjoitteluun, osa taas on tyytyväinen siihen, että voi harrastaa soittamista yhdessä muiden kanssa kerran viikossa. Näitä mahdollisuuksia voitaisiin moninaistaa nykyresursseilakin, kun tarpeita ja toteutustapoja mietitään uudelleen yhdessä niin ammattilaisten kuin lasten ja nuorten kanssa. Lisäksi on tarvetta helpottaa siirtymää enemmän tai vähemmän paneutumista vaativaan harrastusmuotoon.

Yhteistyö onnistumisen edellytyksenä

Yhteistyö ei kuitenkaan suju itsestään. Vaikka ulkopuolisten tahojen toteutettava harrastustoiminta koululla olisi suunniteltu ja sovittu opetuksen järjestäjien kesken ja rehtoreiden kanssa, se voi tulla opettajien arkeen yllättäen ja pyytämättä. Kouluun tuotu taidekerho onkin joskus koettu enemmänkin rasitteeksi kuin oppilaitten kasvua tukevaksi yhteistyöksi, ja esimerkiksi tilojen ja välineistön käytöstä on ollut vaikea päästä sopimukseen. Soittostartin onnistumisessa on ollut erittäin tärkeää, että järjestelyissä on kuunneltu sekä koulun että musiikkiopiston opettajia.

”Taiteilija koulussa” ei ole mikään uusi ajatus, mutta vierailu oppitunneilla on usein toteutunut taiteilijan suunnittelemana pakettina. Itse pidän tärkeänä ”jaettua asiantuntijuutta”, todellista yhteissuunnittelua, jossa taide ja taiteilijan työ integroituu koulun arkeen ja/tai juhlaan. Kokemustemme mukaan yhteisopettajuus on toiminut parhaiten silloin, kun koulun opettajat ja taidekasvattajat ovat kokoontuneet jo edellisen lukukauden puolella keskustelemaan siitä, millaiset oppilaat ovat kyseessä ja miten taidekasvatus voisi tukea heidän kasvuaan ja oppimistaan, sekä millaisia työskentelytapoja opettajat haluaisivat omassa työssään kehittää.

Mitä me musiikkikasvattajat kouluissa, taiteen perusopetuksessa ja muilla tahoilla voimme tehdä? Voimme olla aktiivisia luomaan yhteistyökuviota paikalliset olosuhteet, osaamiset, puutteet ja tekemisen tarpeet huomioiden. Rahallista tukea voi hakea eri hankkeille, mutta paljon voidaan tehdä myös käyttämällä olemassa olevia resursseja uusilla tavoilla.

Yhteistyön iloa!

Linkkejä rahallisen tuen hakemiseen koulujen hankkeisiin:

Taiteen ja kulttuurin saatavuuden parantaminen -avustukset: minedu.fi/avustukset/avustus-l-asset_publisher/lastenkulttuurin-saatavuuden-parantaminen

GLOW-hanke: www.nuori.fi/toiminta/glow/

Lähteitä ja lisätietoa

Af Ursin, P. 2016. *Explaining Cultural Participation in Childhood – Applying the Theory of Planned Behavior to German and Finnish Primary School Children*. Kasvatustieteen laitos. *Annales Universitatis Turkuensis B* 423. Turku: University of Turku.

Martin, M. 2017. *Lastenkulttuurikeskukset osallisuutta tuottamassa. Huoltajien arvioita lastensa osallistumisesta ja osallisuudesta taiteeseen ja kulttuuriin. Lastenkulttuurikeskusten liitto ja Taideyliopiston ArtsEqual-hanke*.

Ratkaisujen Suomi: Puolivälin tarkistus. Hallituksen toimintasuunnitelma vuosille 2017–2019. Hallituksen julkaisusarja 5/2017.

Jokaiselle lapselle mahdollisuus mieleiseen harrastukseen -työryhmän raportti. 2017. Opetus- ja kulttuuriministeriö.

ArtsEqual-hanke: www.artsequal.fi

- toimenpidesuositus Peruskoulu: Suomen suurin kulttuurikeskus. Eeva Anttila ym. 2017. www.artsequal.fi -> Toimenpidesuositukset -> ArtsEqualin toimenpidesuositus: Koulusta suurin kulttuurikeskus

- blogikirjoitus tanssikasvatuskokeilusta Suomen suurin kulttuurikeskus – peruskoulu. Isto Turpeinen 2017. www.uniarts.fi/blogi/equally-well

Tutkimus ja kirjoitustyö on toteutettu osana Suomen Akatemian Strategisen tutkimuksen neuvoston Tasa-arvoinen yhteiskunta -ohjelmasta rahoitettua ArtsEqual-hanketta (hankenumero 293199).

Valmistavan luokan ja 8. musiikkiluokan oppilaat luovasti liikkuen ja kaikin aistein yhteisessä projektissa koulun ilmiöviikolla.
KUVA: Hanna M. Nikkanen

Riihikalliossa musiikki soi koko koulussa

ANNI HEIKKINEN

KUVAT ELISA SEPPÄNEN

Orff-pedagogiikka on ujuttautunut Riihikallion kouluun pikkuhiljaa, takavasemmalta. Moni opettajistamme on kouluttautunut viime vuosina JaSeSoin kursseilla ja tapahtumissa. Moni on myös suorittanut perinteiset Orff-kurssit. Kun kirjoitimme koulukohtaista opetussuunnitelmaa musiikin oppiaineeseen, Orff-Ops oli koko ajan mukana suunnittelussa. Näin ollen koulumme musiikinopettajien ohjenuorana on tavalla tai toisella 'orffilainen' ajattelu.

Lucia-kiertueen järjestäminen kuuluu 6.-musiikkiluokan perinteisiin.

Taiteidenvälisiä kokemuksia ja projekteja yhteisen teeman alla

Prosessimuotoinen opetus on jalkautunut koulumme musiikintunneille ja oppilaat, etenkin musiikkiluokilla, ovat omaksuneet monipuoliset tavat lähestyä musiikkia. Erilaiset projektit, tempaukset ja konsertit ovat koulussamme arkipäivää. Musiikkiluokilla on myös monia perinteitä, jotka toistuvat vuosittain. Musiikinopettajat tekevät kollegiaalista yhteistyötä, ja olemme kiitollisessa asemassa siinä, että koulussamme on useita musiikinopettajia, jotka jakavat yhtenäisen näkemyksen musiikkikasvatuksesta. Myös soittimistomme soveltuu hyvin Orff-pedagogiikan toteuttamiseen. Esimerkiksi laattasoittimia on kahdelle luokalliselle, perkussiosoittoa löytyy paljon (djembaja, luokkarumpuja, roskisrumpuja jne.) ja muitakin luokkasoittoja on runsaasti.

Koulussamme musiikkiluokat tekevät yhteistyötä muiden luokkien kanssa. Tämä mahdollistaa laajemman taiteidenvälisen kokemuksen ja asian-tuntemuksen jakamisen. On yhdistelty vaikkapa musiikkia, teatteria, tanssia

ja musiikkiliikuntaa. Tällainen voi olla esimerkiksi joulujuhlaan tehty monitaiteellinen esitys menneen syksyn keski-aikaprojektista. Projektissa tai tapahtumassa eri oppiaineet opitaan saman asian äärellä

Uusi OPS kannustaa yhteistyöhön

Koulumme painopistealue on jo pitkään ollut yhteisöllisyys ja yhtenäisen koulu. Uuden opetussuunnitelman myötä yhteistyöhön myös kannustetaan. Tätä painotusta musiikkiluokat tukevat hienosti paitsi erilaisten tapahtumien muodossa, myös niin, että alakoulun puolella saavutettu luokan hyvä yhteishenki ja tavoitteellinen tekeminen jatkuvat myös yläkoulun puolella. Musiikkiluokkahenki näkyy oppilaiden aktiivisuutena koulun oppilaskunnassa ja yhteisissä projekteissa. Näin musiikkiluokkalaisten voidaan ajatella olevan koko koulun yhteishenkeä nostattava voima.

Suurin ero musiikin oppiaineessa tavallisiin luokkiin verrattuna on tietysti tuntiresurssi, sillä tavallisilla luokilla

nimettyjä musiikin tunteja on valitettavan vähän. Jos luokanopettaja ei ole erityisen kiinnostunut musiikinopetuksesta, voi tavallisen luokan musiikinopetus jäädä näiden tuntien varaan. Koulussamme moni musiikinopettaja opettaa myös ei-musiikkiluokkien musiikkia, jolloin yhteistyö ulottuu näillekin tunneille. Käytännössä melkein kaikkiin projekteihin ja esityksiin voi tulla oppilaita luokkarajojen yli. Näin kaikki musiikista kiinnostuneet oppilaat ollaan saatu mukaan esityksiin. Tätä toimintaa ylläpitää myös koulun kuorot ja orkesteri, joihin kaikki koulumme oppilaat ovat tervetulleita.

Haasteena tilat ja ajan rajallisuus

Yhteistyön määrä riippuu paljon opettajien lukujärjestyksistä ja yhteissuunnitteluun käytettävissä olevasta ajasta. Eniten haasteita musiikinopetukseen ja Orff-pedagogiikan toteuttamiseen aiheuttaa ehdoittomasti ajan rajallisuus. Kouluaarki on täynnä ulkoapäin ohjattua pakollista toimintaa, joka vie aikaa luovuudelta ja yhteistyöltä. Uuden Ops:n

Koulun ulkopuoliset esiintymiset ovat musiikkiluokkien arkea.

myötä esimerkiksi jatkuva arviointi vie paljon opettajien voimavaroja, vaikka ajatus sen taustalla olisikin hyvä. Muutenkin uuden ops:n sisään ajaminen kaikkine käytäntöineen vie aikaa ja sen takia moni (luova) asia jää opettajilta toteuttamatta. Yksi haaste ovat myös nykyiset opetustilat. Riihikallion koulu, kuten monet muutkin Suomen koulut, on rakennettu ihan erilaisen pedagogiikan varaan kuin mihin uusi opetussuunnitelma pyrkii ohjaamaan. Avarammat luokkahuoneet, joita voisi muunnella ja jakaa erilaisiin osiin, olisi ihannetulevaisuutta myös meidän koulussamme.

Jatkossa unelmoimme isommas- ta musiikin luokkatilasta, jossa voisi toteuttaa laajemmin ja vielä 'orffilaisemmin' musiikin opetusta. Esimerkiksi musiikkiliikuntaan ei nykyisessä musiikinluokassamme ole juuri tilaa. Myös ryhmäkoot olisi saatava sopivammiksi. Unelmoimme myös yhteis- suunnitteluajasta, jolloin voisimme keskustella pedagogisista oivalluksista kaikkien koulumme opettajien kesken. Näin voisimme jakaa koulutuksissa ko-

kemiamme asioita vielä tehokkaammin kaikkien musiikkia opettavien tietoi- suuteen. Orff-näkökulmasta ajatellen koulussamme on paljon jo hyvää. Silti enemmänkin voi aina tehdä – pienin as- kelin maailman ihanimpien kollegojen kanssa.

Kirjoittaja Anni Heikkinen on Riihikallion koulun opettaja.

YLIN KUVA Suomi 100 -juhlavuoden kunniaksi "rihalaiset" esittivät Lauluja suomalaisesta messusta. Esitykseen oli koottu iso kuoro, jossa oli myös iso joukko opettajia ja koulumme entisiä oppilaita.

Aina mahtuu sambaamaan!

“Melkein kaikkiin projekteihin ja esityksiin voi tulla oppilaita luokkarajojen yli. Näin kaikki musiikista kiinnostuneet oppilaat ollaan saatu mukaan esityksiin. Tätä toimintaa ylläpitää myös koulun kuorot ja orkesteri.”

Riihikallion koulu

- Yhtenäiskoulu Etelä-Tuusulassa
- 650 oppilasta ja 50 opettajaa
- Vastaa Tuusulan musiikkiluokka- opetuksesta 3.-9.-luokilla
- Koulussa opettaa moni Orff-kou- lutuksista tuttu henkilö: Leea Anti- la, Anni Heikkinen, Erja Hujanen, Tarja Jokinen, Juuso Kauppinen, Elisa Seppänen, Sannis Sundström

Nordic Sounds Rytmiksessä

Soili Perkiö ja Elisa Seppänen olivat työryhmässä, joka kokosi pohjoisten alueiden musiikkiperinnettä ja työstä valituista lauluista, leikeistä ja tansseista upeat materiaalit ja videot pedagogiseen käyttöön. Rytmiksessä kouluttajina olivat hankkeesta Elisan ja Soilin lisäksi *Ruth Wilhelmine Meyer* Norjasta, *Nanna Hlíf Ingvadóttir*, *Elfa Lilja Gísladóttir* & *Kristín Valsdóttir* Islannista, sekä *Annikka Hirvasvuopio-Laiti* Utsjoelta. Pohjoismaisena yhteistyönä koottu Nordic Sounds -aineisto on nyt ilmestynyt ja sitä juhlistettiin Rytmiksessä. Aineiston julkaisemista on odotettu innolla eri puolilla maailmaan. Materiaali on vapaasti kaikkien käytettävissä osoitteessa: www.nordicsounds.info

1 Färsearelainen nauhatanssi, *Bandudansur*, on yhteisöllisen balladitanssin muoto. Sen askelluksessa on kuljettu talosta toiseen tanssien, laulaen ja laulun tarinoin pappoutuen.

KUVA: Riikka Rauhala

2 Kouluttajat kehuivat RytmikSen avointa, ystävällistä ja valpasta ilmapiiriä. Kristín ja Elfa johdattivat kurssilaiset islantilaisen Krummavisur-laulun jännittävään maailmaan.

KUVA: Riikka Rauhala

3 Kouluttajista oli mahtavaa nähdä Nordic Sounds -materiaalin heräävän eloon RytmikSessä. Nannan tunnilla soitettiin rumpua grönlantilaisittain: miesten otteella ja naisten otteella.

KUVA: Ilkka Saarikivi

Albumi

4 Annukka opasti kurssilaisia joikujen traditioon ja niiden henkilökohtaiseen merkitykseen. Jokainen sai vuorollaan kertoa itselleen tärkeän asian, josta tekisi joiun. Se antoi ymmärrystä, miksi saamelaiset haluavat varjella joikuja ja toivovat harkintaa niiden käyttöön.

KUVA: Riikka Rauhala

5 "Ken voi purjeitta seilata..." Ihastuttavassa esityksessä Alma van Treeck lauloi kappaleen, Vem kan segla, suomeksi ja duurissa. Orkesterissa soitti laulun uusien sovitusien tekijä Aili Järvelä, mukana myös Juuli Kammonen sekä Elisa ja Soili.

KUVA: Riikka Rauhala

6 "Vem kan segla...", laulu Ahvenanmaalta, Suomesta. Oppilaskuoro herkisti esityksellään. Kuorossa Kuitinmäen koulun ja Riihikallion koulun oppilaita.

KUVA: Jade Aulos

7 Soilin ja Elisan työpajassa laitettiin rummun sisälle kännykät ja laulettiin Soilin "Valo pimeyteen..."-laulua.

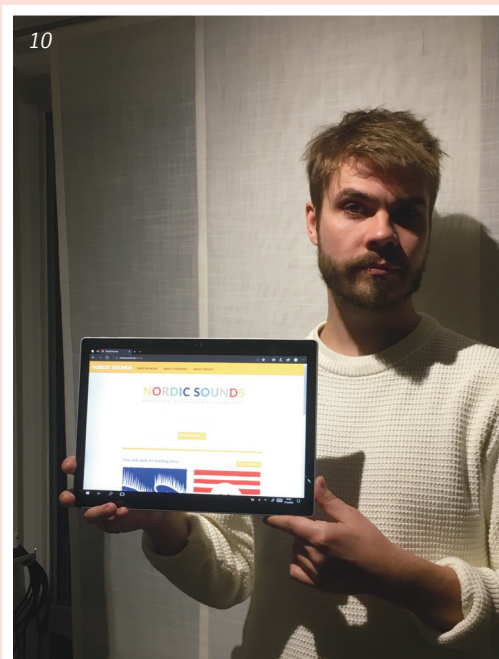
KUVA: Juuli Kammonen

8 Kansanmusiikissa kaikilla lauluilla on syy, miksi ne ovat säilyneet. Yhdessä laulussa on kokonainen maailma. Laulujen tarinoihin sukeltaminen ruokkii mielikuvitusta ja kaikkia kehon aisteja. Ruthin tunteilla etsittiin sointuja ja äänenvärejä, jotka resonoisivat laulujen ja niiden sisällön kanssa. Kansanmusiikin sointien rikkaus välittyi myös e-kirjan videoista.

KUVA: Riikka Rauhala

9 Suomalaista kohtaamisen perinnettä riemastuttavassa kysymys-vastaus -leikissä: Onko koira kotona? KUVA: Ilkka Saarikivi

10 Juhana Lehtiniemi on koodannut Nordic Sounds -sivut. Ideana hänellä oli, että e-kirjaa avatessa ei tarvitse odottaa latautumista vaan kaikki aukeaa heti. Projektissa Juhanaa innosti animaatioiden ja elokuvamusiikintekijän taitojen yhdistäminen koodaamiseen.

11 RytmikSen kouluttajat.

KUVA: Juhana Lehtiniemi

Musiikkikasvatusta Musakärryillä

INKERI KARHOS

Musakärri on lapsiryhmälle suunniteltu ksylofoneja ja rytmisoittimia sisältävä kiertävä soitinkokoelma. Musakärriyten ympärille on rakennettu monipuolinen koulutuskokonaisuus ja osaamisen jakamisen malli. Päiväkotien henkilökunta saa koulutusta sekä soittimien että muiden musiikillisten ja ilmaisullisten elementtien käyttöön päivittäisessä työssään. Laadukkaan soittimiston lisäksi Musakärrihanke tuo kentälle toiminnallista, onnistumisen elämyksiin pohjaavaa kokonaisvaltaista taidekasvatusta.

MUSAKÄRRYTOIMINTAA toteutetaan yhteistyössä Helsingin kaupunginorkesterin kanssa. Musakärriyten idea sai alkunsa Helsingin Keskiseltä varhaiskasvatusalueelta.

Osaamisen jakamisesta idea Musakärriytoimintaan

Musakärriytoiminta alkoi pikkuhiljaa hahmottua, kun syksyllä 2015 Helsingin kaupunki antoi tehtäväksi laajentaa päiväkodin palveluntarjontaa perinteisten ryhmien rinnalle. Tuli ajankohitaiseksi perustaa päiväkodin yhteyteen kerhotoimintaa. Uuden toiminnan

käynnistäminen mahdollisti myös uusien osaajien palkkaamisen taloon. Koska eri alojen osaamista on ihan valtavasti päiväkodeissa jo valmiiksi, tuli tunne, että tämä on juuri oikea hetki tehdä sitä näkyväksi ja saada se jakoon. Kerhotoiminta piti siis suunnitella tukemaan tätä osaamisen jakamista. Hertta-Susannan varhaiskasvatusyksikössä oli musiikkikasvatuksen erityisosaamista, ja niin perustimme Musikantikerhon. Osaamisen jakamisen kulttuuri työyhteisössämme mahdollisti luontevasti ajatuksen myös soittimiston jakamisesta. Jokaisen talon ei tarvitsisi omistaa itse suurta soittimistoa.

Pidimme tärkeänä suunnitella Musakärriysoittimiston ympärille koulutusta, joka olisi toiminnallista, lapsen kokonaisvaltaista kasvu- ja kehitysprosessia tukevaa. Halusimme, että siinä korostuisi vahvan vuorovaikutukseen perustuvan musiikkikasvatuksen lisäksi myös kielenoppimisen ja erilaisten tuen tarpeiden näkökulmat.

YLLÄ Musakärriyten matkassa lapset nauttivat elämyksistä ja onnistumisen kokemuksista. Lastentarhanopettaja Anna Nummiranta ja päiväkoti Hertan lapset.

Musakärriksen moniammatillinen työryhmä

Lähdimme suunnittelemaan Musakärriksen toimintaa moniammatillisesti.

Työryhmässä oli itseni Inkeri Karhosen lisäksi päiväkotimme lastentarhanopettaja **Anna Nummiranta** ja Musikanttikerhon ohjaajat, musiikkipedagogit **Laura Juvonen**, **Katariina Kumpulainen** sekä myöhemmin **Elina Simes**. Lastentarhanopettaja **Riikka Rauhala** löytyi päiväkoti Runosta ja lastentarhanopettaja **Liisa Woitsch** päiväkoti Herttuasta. Mukaan pyydettiin suomi toisena kielenä -lastentarhanopettaja **Päivi Nikkilä** sekä kiertävä erityislastentarhanopettaja **Päivi Jormakka**. Tärkeäksi yhteistyökumppaniksi tuli Helsingin kaupunginorkesteri ja sen yleisötyöntuottaja **Annikka Kukkonen**. Musiikkikasvatuksen asiantuntijoiksi saatiin **Soili Perkiö** ja **Elisa Seppänen**. Soili on myös Musakärriksen kunnianarvoisa kummi. Konseptia ryhdyttiin suunnittelemaan tarkemmin loppuvuodesta 2015 alkaen, ja keväällä 2016 Musiikkitalossa juhlittiin Musakärriksen avajaisia. Alkuajan iso työryhmämme on nyt tiivistynyt suunnittelu- ja koordinaatiotiimiin (Inkeri, Annika ja Päivi) sekä päiväkodeissa kiertävään tärkeään kouluttajatiimiin (Riikka, Anna ja Liisa).

YLLÄ Kiertävän Musakärriksen ansiosta lapset saavat laadukkaalla soittimistolla soittamisen kokemuksen.

Musakärriksen koulutus antaa työntekijöille rohkeutta toimia musiikkikasvattajina.

“Työryhmänä meillä on ollut kova tahto saattaa kaikki alueemme lapset musiikkikasvatuksen piiriin”

Taidekasvatusosaamista päiväkotien arkeen

Musakärriksen pääsivät reiteilleen virallisesti syksystä 2016 Soilin Perkiön säveltämän nimikkobiisin saattelemana. Tällä hetkellä alueen Musakärriksen kiertävät Helsingin Alppiharjun, Vallilan, Pasilan ja Vanhakaupungin päiväkodeissa. Päiväkoti saa kärriksen käyttöönsä noin neljän viikon ajaksi.

Musakärriksen mukana henkilöstöä opastetaan yksilöllisesti musiikkikasvatukselliset taidot huomioiden ja kirjaimellisesti kädestä pitäen. Ohjaustoiminnassa kouluttajat kiinnittävät huomionsa myös henkilöstön omiin toiveisiin ja talossa käynnissä oleviin teemoihin. Pitkäjänteisen ja säännöllisesti toistuvan koulutuksen sekä lapsiryhmien aidoissa toimintaympäristöissä tapahtuvan ohjauksen avulla Musakärriksen toiminta juurruttaa varhaiskasvatukselle asetettujen tavoitteiden mukaista taidekasvatusosaamista päiväkotien arkeen.

Huolellisesti suunniteltu jatkuvan täydennyskoulutuksen malli

Koulutuksen rakenne on huolellisesti suunniteltu. Toimintakausi alkaa syksyisin Starttipäivän koulutuksella. Musakärriksen verkostoon on nimetty joka päiväkodista yksi henkilö, joka sitoutuu suunnittelemaan ja toteuttamaan oman yksikön Musakärriksen toimintaa yhteistyössä kouluttajien kanssa. Musakärriksen verkoston tapaamiset ovat kaksiosaisia ja niitä järjestetään syksyisin ja keväisin. Ensimmäinen tapaaminen on toiminnallinen koulutus, josta saa mukaansa lasten kanssa toteutettavan tehtävän. Toisessa tapaamisessa käydään Musakärriksen kouluttajan kanssa läpi kokemukset tehtävästä sekä ideoidaan jatkotyöskentelyä.

Musakärriksen koulutusta järjestetään myös esimerkiksi päiväkotien kehittämispäiviin. Tavoitteena on, että Musakärriksen verkoston kautta jokaisen päiväkodin oman väen roolia saadaan kasvatettua ja vastuuta musiikkikasvatustoiminnasta siirrettyä kentälle. Musakärriksen toiminta onkin tuonut varhaiskasvatuksen kentälle mallin jatkuvasta täydennyskoulutuksesta.

“Musakärkytoiminta juurruttaa

varhaiskasvatukselle asetettujen tavoitteiden mukaista taidekasvatusosaamista päiväkotien arkeen. “

Esimiesten sitoutuminen mahdollistaa toiminnan

Tämä toteuttamamme koulutusten jatkuva sarja ja vahva musiikkikasvatuksen painotus on edennyt alueellamme määrätietoisesti eteenpäin. Työryhmänä meillä on ollut kova tahto saattaa kaikki alueemme lapset musiikkikasvatuksen piiriin. Ajattelemme, että taide ja musiikki kuuluvat kaikille ja että ne voi yhdistää laaja-alaisesti päiväkotien kaikkeen toimintaan. Olemme näin vieneet taiteen ja musiikin myös sellaisiin ympäristöihin, joissa niitä ei ole tiedetty tarvittavan.

Alueella on ollut havaittavissa myös hämmennystä. Päiväkodeilla on ollut omia vahvoja painotusalueita ja joissain paikoissa Musakärryn ei ole ajateltu enää mahtuvan mukaan. Koulutustarjonta Helsingissä on valtava ja moni olisi ehkä mieluummin valinnut jotain muuta. Aluepäällikkömme **Sirpa Juuri** on kuitenkin tukenut tämän mallin rakentamista ja näin mahdollistanut toimintamme. Olemme päässeet siihen

tavoitteeseen, että esimiehet ovat sitoutuneet yhteisesti sopimiimme käytäntöihin.

Musakärkyt rullaavat muutoksen myötätuulessa

Toiminnasta kerätty palaute on ollut myönteistä. Haastattelututkimuksessa ja muissa keskusteluissa on noussut esiin, että toiminnalla on jo nyt ollut nähtävissä henkilöstön oman arvion mukaan vaikutusta esimerkiksi lasten ja aikuisten välisiin vuorovaikutussuhteisiin, lasten ryhmäytymiseen, kielenopimiseen ja kieltä opettelevien lasten osallisuuden kokemukseen. Henkilöstö on kuvannut musisoinnin rikastuttaneen päiväkotien arkea, heidän kynnyksensä ohjata musiikkitoimintaa on madaltunut ja he ovat valmiimpia kehittämään itseään musiikkikasvatuksen saralla. Toiminnan on nähty lisäävän henkilöstön työhyvinvointia ja yhteisöllisyyttä. Kouluttajia on pidetty innostavina ja ohjauskäyntejä suorastaan välttämättöminä.

Olen vakuuttunut, että saamme todellisen muutoksen aikaan ammatillisen osaamisen kehittämistyössä, ja että saamme henkilöstöstämme uutta innokasta väkeä Musakärkytyöhön. Musakärkytoiminta on jo laajentunut **Mirkka Rouhion** ansiosta Itäiseen Helsinkiin. Myös muilta alueilta ja paikkakunnilta on osoitettu kiinnostusta. Uskon, että Musakärkytyö leviää yli aluerajojen koko Helsingin varhaiskasvatukseen. Perusopetus on omien yhteistyökumppaneidemme kautta tutustumassa toimintaamme ja todennäköisesti tulevaisuudessa mukana Musakärkytoiminnassa. Uskon myös yhteistyön Helsingin kaupunginorkesterin ja eri kulttuuritoimijoiden kanssa tiivistyvän. Parhailaan kehitämme yhteistyötä sekä Resonaarin **Markku Kaikkosen** että JaSeSoin kanssa. Meillä kaikilla on viime kädessä yhteinen tavoite saada tuottaa jotain merkityksellistä lapsille.

Kirjoittaja Inkeri Karhos toimii varhaiskasvatussyksikkö Hertta-Susannan johtajana Helsingissä.

Linkkejä:

<http://musakarry.blogspot.fi>

<https://youtu.be/w9DfNFEDFOc>

Soittimet lähti reissulle

säv.&san. Soili Perkiö

C G C

Soit - ti - met läh - ti reis - sul - le, reis - sul - le, reis - sul - le.

G C

Soit - ti - met läh - ti reis - sul - le, ne et - sii soit - ta - jaa.

G C Dm G

Joo - pa joo, joo - pa joo, vi - li vi - li vip - pam - poo!

G C F D7/F# G

Joo - pa joo, joo - pa joo, vi - li vi - li vip - pam - poo!

Art Kindergarten Konsti

The Finnish Orff School and a “Child” of Three Art Institutes of Kerava

MAARIT LAVAS

Art Kindergarten Konsti specializes and focuses on the use of art in education to support learning and growth. Our goal-orientated art education plan is developed with the art school teachers and then implemented by our highly skilled staff. Konsti has also been a part of the network of Carl Orff Associated Schools and Institutes (ASI) since 2016.

KONSTI KINDERGARTEN'S story leads back to 1995, when three art institutes of Kerava decided to put their knowledge and skills together to serve the families in Kerava in a better way. Kindergarten started with the idea that children could receive early age art education during their day in kindergarten and have free family time in the evening. Since then, the art teachers from the *Music Institute*, *Dance Institute* and *Visual Arts*

Institute have come to Konsti to teach the children weekly, and also educate the kindergarten staff. The headmasters of the institutes also form the board of the kindergarten, so they are constantly aware of the state of the school.

The importance of the activity of the parents

Konsti is a private Kindergarten, owned

by an organization. In Konsti we have room for six individual groups. We have around one hundred customer families and enroll 120 children. We do not have only the wealthiest families in Konsti, but families who are willing to invest a little more on their children's' early-age education. It may, however, require them to make a compromise in

ABOVE Lightpainting with the five-year-olds. Exiting and amazing!

Poems include a lot of feelings. Inspired by the poem, a boy draw a happy plummer. Watercolours make the picture come to life.

Just a little bit scary wormholes are painted with bottle colour and ink.

something else. The commitment of the families' can be seen in a very active parent organization. They make a huge effort every year to organize fundraising and other events, so their children can enjoy their education in various ways. The biggest of the projects is the musical theater production that we produce each year.

Art education included in everything

In Art Kindergarten Konsti, the early age education plan and its content areas are based on the Finnish National and the Kerava's municipal early age and pre-school curricula. There are children from 1-year old to pre-school age and also children with special needs in Konsti. Children take part in early age education with kindergarten teachers; they experience a lot of play, music, outdoor life and pedagogically planned daily routines. The staff is very knowledgeable on the children's early physical and emotional development.

In Konsti, the art education is built so that it penetrates daily routines. It is included in everything we do in creative ways. We leave space and time for free play. We put children's own ideas and wishes into practise, and also organize time for rest and silence. We encourage children to learn through physical movement, dance, music and visual arts. The children's skill development and overall growth are monitored by teachers everyday. An individual

learning plan is created for each child in meetings with parents.

Orff-pedagogical approach in Konsti

We have the Orff Schulwerk pedagogical approach in music and movement education. Art Kindergarten Konsti cooperates with JaSeSoi ry in offering professional development for our Kindergarten teachers. Even before joining the ASI, Konsti claimed to have an Orff Schulwerk pedagogical approach into arts education. It is interactive. Children explore the elements of rhythm, speech, melody, singing, movement, instruments, improvisation, listening and playing. They combine these with visual arts, stories, poems and play. The starting point for both music education and visual arts education is experiential experience. The child's interest towards music and arts is raised through this play, while supporting creativity within the group and environment.

We have two highly qualified Orff Schulwerk music and movement educators and three kindergarten teachers who have attended Orff Schulwerk Teacher Education courses in Finland. Our staff also has varied and numerous artistic interests (drama, dance, visual arts education etc.) that they include in their lessons with our students. During Konsti years, children and teachers assemble a portfolio of each child's growth with artwork, photos, stories. All the important experiences of the

child's life at school will be there for the parents and children to remember for years to come.

Evaluation and growing together

Each year, Konsti adopts a theme around which much of the learning is planned and related. This theme is finalized and shared by the principal each year. The yearly action plan, as well as the evaluation is part of the managing process. Projects by students are documented with photos and teachers evaluation. By sharing our experiences and perceptions of the students individually and as a group, we come up with the developing needs for the years to come. The manager invites the staff yearly for individual discussions, and takes part in the team meetings. This is the opportunity for the manager to understand what kind of knowledge and support we need as professionals. Artistic skills and pedagogical information is part of the staff's education each year. Together we grow as a Konsti Family.

Maarit Lavas: kindergarten teacher, working for Konsti Kindergarten from 2013, associate manager.

Artikkeli on muokattu Journaliin Maarit Lavaksen laajemmasta "Art Kindergarten Konsti"-artikkelista, joka on julkaista lehdessä: "Orff-Schulwerk heute. 97. Winter 2017. Encounters between Orff-Schulwerk and modern arts."

Saaristokin soi!

KIRSIMARI POHJANHEIMO

Kun olin ensimmäisellä Orff-kurssillani Orivedellä vuonna 2012, oma musiikinopetukseni sai uuden suunnan. Samalla harmittelin, että tämä löytyi vasta tässä vaiheessa elämäni. Suoritin koulutusohjelman kurssit peräkkäisinä kesinä ja jäin aktiivisesti mukaan toimintaan. Huhuilin muutaman kerran matkaseuraa kurseille mennessäni, mutta vain todetakseni, että Paraisten suunnalta ei ollut ketään muita mukana.

LIITYTTYÄNI MUKAAN hallitustoimintaan vuoden 2016 alusta alkaen, pohdin useamman kerran, miten JaSeSoin toiminta saavuttaisi myös Lounais-Suomen. Olin kuullut onnistuneita kokemuksia LappiSeSoin- ja SavoSeSoin-toiminnasta. Jos LappiSeSoin ja SavoSeSoin, miksi ei myös saaristo? Hallituksen ja yhdistyksen pedagogisen tiimin näytettyä vihreää valoa kurssille, alkoi käytännön asioiden miettiminen. Saimme yhteen innostuneen viiden naisen tiimin ja paraislaisen yhdistyksen, Stemma ry:n valmistelemaan maakuntatoimintaa saaristoon. Stemma ry on yhdistys, jonka tarkoitus on edistää paikallista musiikkitoimintaa, järjestää koulutuksia ja musiikkitapahtumia. Paikaksi valikoitui luontevasti Parainen, jossa tiimin jäsenet asuvat yhtä lukuunottamatta ja keskustassa sijaitseva Koivuhaan koulu, jossa kaksi tiimin jäsentä työskentelevät.

Ensimmäinen koulutus päätettiin järjestää huhtikuussa 2016 ja kouluttajana oli **Esa Lamponen**. Koulutusta mainostettiin lähinnä JaSeSoin, Koulujen musiikinopettajien ja Varhaisiän musiikinopettajien Facebook-sivuilla sekä sähköpostitse lähiseudun kuntiin. Kävi niin iloisesti, että aiottu päivä täyttyi ilmoittautuneista nopeasti. Niinpä yhden koulutuksen sijaan järjestimme kaksi koulutusta peräkkäisille päiville. Koivuhaan koululle kokoontui yhteensä viitisenkymmentä osallistujaa koulutukseen "Sykettä ja säpinää musiik-

kikasvatukseen". Päivät olivat täynnä musisoinnin iloa ja riemua. Mukana oli joitakin JaSeSoin koulutuksissa jo kauan käyneitä, mutta enimmäkseen ensikertalaisia. Kurssin palaute oli positiivista ja moni kyseli jo seuraavaa kurssia. Toinen koulutus pidettiin heti saman vuoden syksynä otsikolla "Let's groove - toiminnallinen musatunti". Kouluttajana oli **Terhi Oksanen**. Viidessäkymmenessä osallistujassa oli paljon edelliselle SaaristoSeSoin-kurssille osallistuneita, mutta myös paljon uusia ensikertalaisia. Kolmas koulutus, "Kaikki soittaa - Rytmia ja liikettä musiikinopetukseen" **Markku Kaikkosen** johdolla, sovittiin huhtikuulle 2018. Nekin paikat täyttyivät jo parissa päivässä.

Yksi unelma on nyt käynyt toteen, kun saaristo soi! Maakuntakoulutuksil-

le on selvästikin kysyntää. Osallistujina meillä on ollut mm. luokanopettajia, musiikin opettajia, erityisopettajia, lastentarhanopettajia, muskariopettajia, musiikkiterapeutteja, puheterapeutteja, lastenohjaajia, koulunkäynninohjaajia, opiskelijoita ja eläkeläisiä. Koulutukset rikastuttavat musiikkia työssään käyttävien opetusta monipuolisen ja käytännöllisen lähetystymistapansa vuoksi ja onpa näiden maakuntakoulutusten kautta muutamat löytäneet jo tiensä Orff-kurseillekin.

Soikoon Saaristo, Lappi, Savo ja kaikki muutkin kolkat kotimaassamme ja maailmalla!

TAUSTAKUVA Saaristo on Paraisten parasta puolta.

ALLA SaaristoSeSoin!

JaSeSoin mallettilogon tarina

ESITTELIN ERÄÄNÄ PÄIVÄNÄ ystävälleni JaSeSoi Journalia. Kansikuvaa katsoessaan hän huudahti: “Haluan liittyä teidän yhdistykseen! Pelkästään jo logon takia, tämä malletti on niin sympaattinen!” Hämmästyin hetkeksi. Logo oli ollut Journaleissa, mainoksissa, todistuksissa, paidoissa, pastillirasioissa, verkkosivuilla ja muualla mielestäni aina. Se oli tuttu ja turvallinen - selviö - johon en enää kiinnittänyt huomiota. Kera ystäväni uusien silmien, jäin ihmettelemään logon hienoutta.

Muutama päivä tämän jälkeen sain viestin. Se tuli **Jukka Siukoselta**, pitkäaikaiselta JaSeSoin taloudenhoitajalta: “Minulla olisi juttuehdotus Journaliin...”

Miehet mallettilogon takana

Kysymykseen, miten mallettilogo sai alkunsa, Jukka vastaa velmuilevaan tyyliinsä: “Kaikki tiet vievät syltityhtäälle, eli JaSeSoin perustajajäsenen **Harri “Haase” Setälään** ja tässä tapauksessa myös Kotkan nykyiseen kaavarakkitehtiin **Jarkko Puroon**.” Jukka taustoittaa asiaa tarkemmin: “JaSeSoi oli perustettu vuonna 1993 ja MUSISOI laitettu tauolle. Kuten kansakunnalla on oma lippu, meidän piti saada yhdis-

Jukka ja JaSeSoin symbolit.

tykselle logo. Historiaa kunnioittavina ihmisinä halusimme JaSeSoissa ottaa tunnusmerkit käyttöön. Haase antoi tehtävän Jarkko Purolle.”

Jarkko Puro muistelee, että JaSeSoin tunnusta piirrettiin 1990-luvun puolivälin jälkeen: “Olin silloin vastavalmistunut kalustealan muotoilija ja graafikko. Olin oppisopimuksessa Harrin firmassa vuoden, jona aikana työ tehtiin.”

Tuohon aikaan Haasella oli Kotkassa toimisto, jossa oli JaSeSoin toimintakeskus. Haasen mukaan logoa lähdettiin valmistelevaan, kun kentältä oli jo tullut kyselyjä aiheesta: “Samoin oli

tarve saada logo JaSeSoi ry:n T-paitaan ja julkaisun kanteen. Jarkko oli alunperin oppilaani Vesivallin yläasteen musiikkiluokilla 1980-luvulla. Hän soitti silloin huilua Kiiltomato-orkesterissa ja Vesivalli Big Bändissä. Jarkko ryhtyi toimeksiannostani työstämään logoa.”

Musiikillinen logo

Haase kertoo alkaneensa käyttää JaSeSoissa kirjoitusasua, jossa on kolme isoa kirjainta, yksi alussa ja kaksi keskellä. Kirjoitusasu otettiin logoon ja siitä tuli myös tavaramerkki, joka näkyy

Jarkko Puro Jazzrytmi-lehdessä.

KUVA: Matti Korhonen

nykyään yhdistyksen kurssien nimissä, kuten SyysSeSoi, SaaristoSeSoi ja joskus myös RytmiS.

Suunnitteluvaiheessa logosta syntyi monia erilaisia versioita. Jukka on erityisen innoissaan fontista, jonka Jarkko löysi silloiselta tietokoneeltaan. Kyseessä on Geometr 231 BT, joka oli vanhan Microsoft Windows 3.1 -version ilmaisfontti. Ilmaisfontti oli nimenomaan tärkeä mahdollisia tekijänoikeuksia ajatellen. Välillä Geometr 231 BT oli kokonaan poistettu fonttitarjonnasta. Silloin se löytyi Jukan sanojen mukaan lähes ainoastaan Jarkko Puron vanhalta koneelta, kunnes siitä tehtiin kaupallinen versio. Kirjapainot eivät fonttia käyttäneet ja JaSeSoi-logot onkin aina toimitettu painotaloihin yhdistyksen omasta toimesta. (Nykyisin Geometr 231 BT:stä on jälleen kaikkien käyttöön ladattavissa oleva ilmaisversio.)

Jukka pitää logon fonttia Jarkan neonleimauksena erityisesti siitä välittyvän musiikillisuuden vuoksi. Musiikki ilmenee logossa muutenkin. Siinä voi nähdä nuottiviivaston, pasuunan ja käyrätorven, nuottiaivaimen ja tauon. Malletin punainen on toivon ja luovuuden väri. Malletti on alhaalta päin nouseva ja sen suunta on aina ylös. JaSeSoin malletti on jämää ja vakaa, sen iskusta soiva sävel syntyy.

Pysyvyyttä vuosituhannesta toiseen

Heti logon hyväksymisen jälkeen yh-

Haase paukepiirissä.

distykselle järjestettiin T-paitakilpailu. Siihen Jarkko oli suunnitellut 10-12 erilaista mallia, joista jäsenet äänestivät, mistä tulisi yhdistyksen virallinen malli. Onneksi jäsenten äänet menivät mallille, jonka myös hallituksen kollegio oli valinnut suosikikseen. Nimitäin kollegio oli jo etukäteen hankkinut yhdistykselle sata metriä merseroitua kampapuvuilla juuri tätä paitamallia varten. "Saman tien Puron kotiverstaalla laitettiin painoseula kuntoon ja saumuri lähti laulamaan. Musta ja oranssi olivat värit. Paidat on niin hyvin tehty, että ovat edelleen käyttökuntoisia, vaikka ovat viime vuosituhanneelta!" iloitsee Jukka.

Logo sai paikkansa niissä paikoissa ja tuotteissa, joihin sitä oli kaivattukin.

ALLA JaSeSoin alkuperäinen Vintagepaita. Painettu "Puronpajalla". Saumurilla ommeltu ja viimeistelty.

“Logo oli Haasen Jarkolle haasteeksi antama tehtävä. Koska arvostan kovasti tätä työtä, pyysin Jarkolta jälkikäteen vielä kuvauksen logoon. Jokaiseen taideteokseen, lippuun ja vaakunaanhan sellainen kuuluu. Sain Jarkolle, että tee kuvausteksti, joka on oikein mahtipontinen. Saatiin sitten, mitä tilattiin - oikein mahtipontisia sanoja siihen!” Jukka myhäilee.

Minulle Jukka vielä sanoo: “Kirjoita siihen, että logo ja Jarkko Puron käden jälki on koskettanut jokaista jäsensoilasta vuosituhanneista toiseen!” Sen kirjoitin. Lisään vielä, että jokaisen jase-

soilaisen lisäksi logo koskettaa myös yhdistykseen kuulumatonta ja ehkä jopa tuo uusia uusia jäseniä joukkoomme, kuten alussa kerroin.

Henkilöt:

Jukka Siukonen: MUSISOIN ja JaSeSoin perustajajäsen sekä pitkäaikainen taloudenhoitaja. Viimeisten tietojen mukaan ihastunut FolkJamiin.

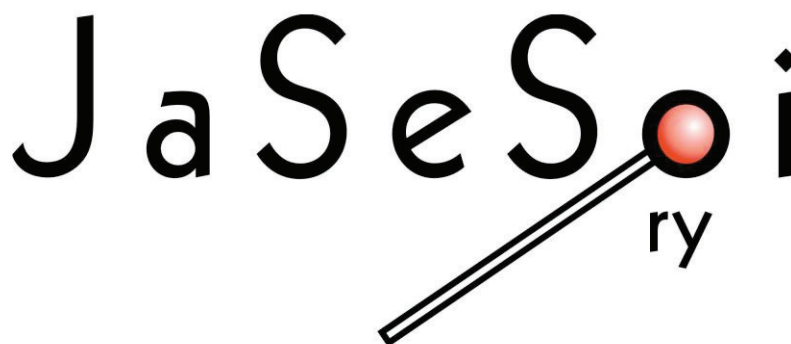
Harri “Haase” Setälä: MUSISOIN ja JaSeSoin perustajajäsen, toiminut yhdistyksen puheenjohtajana, opettaja ja muusikko. Tuonut Suomeen Paukepiiri-idean.

Jarkko Puro: Haasen entinen oppilas, JaSeSoin logon suunnittelija, muotoilija, muusikko/laulaja/huulisti, Kotkan kaupungin kaavoitusarkkitehti. Asuu perheineen 100-vuotiaassa talossa.

Geometr 231 BT -latauslinkki:

<https://www.wfonts.com/font/geometr231-bt>

Jarkko Puro: “Nuoruuden uholla kirjoitettu tekstipläjäys Siukoselle logon verbaalisesti selitteeksi.”

JaSeSoin yhdistysgrafiikka on suomalaisen yhdistyksen ilme. Koulutuksen ja kasvatuksen merkitys sekä taiteiden ja ilmaisun tärkeys heijastuvat graafisessa kokonaisuudessa. Yksinkertainen, vapautunut ja raikas merkki kantaa JaSeSoin - yhdistyksen omia ajatuksia.

JaSeSoin - teksti heijastaa musiikin ja vapaan ajattelun arvoja. Selkeä kokonaisuus —nuottikirjoitus, jossa elementteinä ovat kirjaimet ja muodot soittimista ja nuoteista. Logossa on käytetty taiteellista, mutta silti informatiivista tekstityyliä ilmeisesti välitettynä.

Malletti on tietysti malletti, mutta punainen piste kuvaa mm. vuorovaikutusta ja ilmaisua ja esiintymistilannetta. Se on ydin koko ajatukselle. Kokonaisuus tähtää tähän pisteeseen, jossa vuorovaikutus ilmaisun avulla syntyy.

Värimaailma on rauhallinen sinisen, mustan, oranssin ja valkean pohjan yhdistelmä. Pääväreinä kovin suomalaiset sininen ja valkoinen. Sininen on tosin hieman Suomenlipun sinistä arvokkaampi koboltti. Se antaa tunteen oppimisen ja kehittymisen vaatimasta rauhallisesta ympäristöstä, jossa arvomaailmat ovat kohdallaan.

Yllä olevassa tekstissä mainitut värit sininen ja valkoinen liittyvät Jarkon mukaan kirjepaperin, -kuoren sekä käyntikorttien sarjaan, joka suunniteltiin logon kanssa samoihin aikoihin. Sarja on sittemmin poistunut käytöstä.

Greetings From Australia

BETHANY ROWE

What is the name of your association and how did it all begin?

The Australian National Council of Orff Schulwerk (ANCOS) was established in 1976 by founding members from Queensland and New South Wales. Not long after, the states of Victoria and South Australia joined the association. It was originally named the Australian National Council of Orff Schulwerk Association (ANCOSA). Since 1991, the national body has been made up of two representatives from each of the six states of Australia. ANCOS is the umbrella body that acts as a central advisory, consultative and co-ordination point for Orff Schulwerk in the country.

How and where does the association work and what kind of activities do you organize?

ANCOS supports a biennial national conference. These are organised on a rotational basis by each of the six states of Australia. This year Orff Schulwerk Association NSW hosted 'Bridge 2018', featuring Michele Ellis (from Australia), Polo Vallejo (from Spain) and Soili Perkiö (from Finland). We love having experienced Orff presenters enter our shores and creatively work with us and 2018 was an inspiring conference. The next national conference is hosted by VOSA (Victoria) from 6-10 January, 2020. It is called 'Vision' and returns us to the fundamental Orff elements - to sing, say, dance and play. We welcome all our Orff friends to visit as we feature our many experienced Australian presenters.

The association approved the running of ANCOS levels courses in 2000. Experienced and qualified teachers in

many states regularly teach these courses across the country. Four sequential levels involving 37 hours of instruction are provided at each stage. The subjects include Orchestration, Technique & Improvisation, Pedagogy, Movement & Dance, Vocal and Recorder.

Many teachers were still seeking advanced training in the Schulwerk. ANCOS have responded by offering Bridge Masters courses as a pathway into becoming a Master Practitioner. These have been in the form of the Richard Gill Brown Books Course, the Neuro-pedagogy & Music Course designed by Robyn Staveley and the David Spurgeon Dance Course.

We advocate for creative music and dance education in the country. Support creative projects by offering financial assistance. Provide access to research and information through our Musicworks Journal. Monitor and enhance courses and conferences. This all occurs through the work of dedicated volunteers who meet via a phone conversation mid-year and a face-to-face meeting in January each year.

Do you have some international activities?

Fundamentally ANCOS is concerned with servicing the needs of Australian teachers. However, teachers from overseas have been regularly joining us in our workshops, conferences and levels training courses. Our approach to the Schulwerk has been embraced by like-minded neighbours who have invited ANCOS levels into their countries to support the development of the Orff approach in places like Singapore, Hong Kong, China, Malaysia and even South Africa. These connections have offered a pathway for countries to commence the process of generating their own levels courses and are a service ANCOS are proud to provide.

What kind of visions or dreams do you have for your association's development in the future?

ANCOS has a lot of potential on the world stage and I would love to see the association involved in collaborative projects overseas so we can learn more together.

Australian National Council of Orff Schulwerk

Founded in 1976, Australia has approximately 700 members

The six Australian state associations (Orff NSW, OSASA, QOSA, TOSA, VOSA and WAOSA) operate independently to promote the Orff Schulwerk and service the members in their region.

The Australian National Council of Orff Schulwerk (ANCOS) is the umbrella body that acts as a central advisory, consultative and co-ordination point for the country.

KEY FUNCTIONS

Promote the teachings and philosophies of Orff Schulwerk in Australia	Nationally advocate for creative music and movement education	Maintain and foster connections with Orff Schulwerk associations throughout the world	Oversee and advance the four Australian Orff Level Training Courses and the Master Practitioner in Orff Schulwerk Certification	Administer financial assistance to support creative projects with an Orff focus	Facilitate and provide online access to the annual publication of the Musicworks journal
---	---	---	---	---	--

PROMOTING ORFF SCHULWERK

The biennial national conference is our showcase event. It is organised by the state associations on a rotational basis. With world-class presenters from Australia and abroad, this conference provides a solid platform to promote the Orff Schulwerk approach to new and longstanding members.

Further information can be obtained through www.ancos.org.au

I have personally loved being involved in the Nordic Sounds project. The sharing of traditional songs will be beneficial to English speakers. We learn so much about each other through music and this is a beautiful exchange.

ANCOS is learning more about the music in our own country. We recently participated in a workshop about Aboriginal music and discussed ways we can respectively use it with our students. We are mindful of the ethical considerations when using the music of others.

Moving forward within an ever-

changing world is important and I hope the association is open to continually evolve in the advancements of the Orff Schulwerk.

Would you like to send greetings to the Finnish Orff Schulwerk Association?

Thank you for allowing us the opportunity to extend a hello to Finland. We love the work you do and admire the recent English version of your Guidelines and hope to see an English version of your levels emerge.

We love the work of **Soili Perkiö**

and thank her again for her wonderful contribution at our recent national conference. I would like to extend a personal hello to my brilliant friend from the Special Course, **Elisa Seppänen**. Looking forward to meeting you all at the Music Village 2018.

A majority of the above information has been sourced directly from the ANCOS website.

Ollaanko tuttuja jo?

RIIKKA RAUHALA

Tällä palstalla JaSeSoi Ry:n rivijäsenet esittäytyvät ja kertovat kuulumisiaan

Annika Kukkonen

Kuka olet, mitä teet ja missä työskentelet?

Olen kotoisin Raumalta, missä olen aloittanut soitto- ja lauluharrastamisen ja toiminut myöhemmin seurakunnan nuorisotyönohjaajana. Tällä hetkellä työskentelen yleisötyön tuottajana Helsingin kaupunginorkesterissa. Teen töitäni pääasiassa Musiikkitalossa. Työssäni kaupunginorkesterissa yhdistyy kaksi unelma-ammattiani; nuorisotyönohjaajan ja musiikinopettajan tehtävät.

Miten olet saanut innostuksen kipinän musiikin opettamiseen?

Musiikkityö nuorten parissa Raumalla ja Orff-kurssit saivat minut hakemaan Sibelius-Akatemiaan, josta valmistuin viime kesänä musiikinopettajaksi. Olen yläasteelta asti tiennyt, että näihin kahteen ammattiin tähtään. Molemmista opinnoista olen saanut kullanarvoisia verkostoja ja näkökulmia työhön ja elämään.

Osallistuin JaSeSoin Orff-kurssille hyvän ystäväni vinkistä. Yhteisöllisyys ja luottamus jokaisen luovuuteen ja musiikillisiin ideoihin puhuttelivat minua. Muistan pienenä balettitunnilla odottaneeni tunnin loppua, jolloin opettaja laittoi soimaan kaunista klassista musiikkia ja kaikkien oli lupa tanssia

haluamallaan tavalla. Jotain samaa koin Orivedellä, jossa kurssin päivät täyttyivät tuolla itse tekemisen riemulla. Musiikkikasvattajana haluan tarjota vastaavanlaisia elämyksiä muille.

Miten Orff-pedagogia näkyy työssäsi?

Orff-pedagogia näkyy työssäni sekä aivan konkreettisesti että asenteena musiikkiin. Kaupunginorkesteri on kutsunut Orff-pedagogeja kouluttajiksi ja sitä kautta edistänyt pedagogian tunnetuksi tulemistä erityisesti varhaiskasvatuksessa. Kouluttajat kuten **Soili Perkiö**, **Satu Sopanen**, **Elisa Seppänen** ja **Markku Kaikkonen** ovat omalla esimerkillään innostaneet ja luoneet uskoa kentän väen omiin vahvuuksiin. On ollut ilo päästä myös kouluttamaan heidän rinnallaan. Toimimme yhteistyötahona Musakärryille, tässä toiminnassa Orff-pedagogiaa toteutetaan Kesken ja Itäisen Helsingin päiväkodeissa. Lisäksi kummilapsikonserttimme, joiden pedagoginen ja taiteellinen suunnittelu Satu Sopanen on, ovat yhtä suurta osallistavaa musisointihetkeä koko perheelle.

Mitä yhteistoimintamuotoja olet kehittänyt työssäsi?

Teen jatkuvaa yhteistyötä työssä-

ni erilaisten yhteisöjen ja toimijoiden kanssa. Kaupunginorkesterin työntekijänä minun on luontevaa olla yhteydessä kulttuurilaitoksiin ja oppilaitoksiin sekä etsiä yhteistyön mahdollisuuksia myös sosiaali- ja terveysalan toimijoiden kanssa. On hienoa, että voimme tarjota koululais-, opiskelija-, kuntoutus- ja kotoutusryhmille mahdollisuuden tulla maksutta kuuntelemaan sinfoniaorkesteria.

Kaikkia yhteistoimintamuotoja työssäni en ole itse ideoinut, mutta olen saanut olla kehittämässä niitä edelleen; helsinkiläisten musiikkiopistojen oppilaat esiintyvät päälämpiossä ennen kaupunginorkesterin konsertteja Pienessä alkusoitossa, Helsingin 5. musiikkiluokat esiintyvät yhdessä orkesterin kanssa syksyisin ja Kuule, minä sävellän! -toimintaa toteutetaan HKO:n, RSO:n, SibA:n, Suomen kansallisoopperan ja -baletin ja Musiikkitalon hyvässä yhteistyössä.

Miten musiikki vaikuttaa arjessasi?

Töissä saan kohdata päivittäin ammattimuusikoita ja seurata heidän valmistautumistaan konsertteihin. Saan myös pyöritellä musiikin sisältöä pyrkien avaamaan sitä yleisölle. Opin joka päivä jotain uutta.

Millaisia onnistumisen kokemuksia työ ja musiikki on sinulle antanut?

Onnistumisen kokemukset työssäni liittyvät hetkiin, jolloin onnistun osaltani luomaan siltaa orkesterin ja yleisön välille. Näihin hetkiin liittyy se tunne, että musiikista osalliseksi päässyt henkilö on saanut musiikillisen kokemuksen, elämyksen, joka voi rikastuttaa hänen elämäänsä.

Mikä sinulla soi?

Minulla soi musiikki, joka tekee mieleni kevyeksi ja laittaa jalkani tanssimaan. Pidän musiikista, jossa on selkeä bassolinja ja tarttuva rytmi. Toisaalta kotona nautin kuunnella Ylen ykköseltä tulevia ohjelmia, kuten Faunin iltapäivää ja Muistojen bulevardia. Ne tuovat mieleeni lapsuudenkotini, jossa radio soi lakkaamatta.

Annika ja lapset. Helsingin kaupunginorkesterin kummilapsikonsertti, Nalle Nappisilmän musiikkimatka 2017.

KUVA: Heikki Tuuli

JaSeSoi ry:n hallitus 2018

Hallituksen maaliskuun kokouksessa pöydällä oli mm. yhdistyksen kotisivujen uudistaminen. Kuvassa lähes koko hallitus. Vasemmalla: **Juuli Kammonen** (pj.), **Riikka Rauhala** (sihteeri), **Laura Vainio** (vpj.), **Sari Mutanen**, **Kirsimari Pohjanheimo**, **Johanna Hallikainen**, **Pia Korteala**. Oikealla: **Tiina Keisanen**, **Jonna Roppo**, **Anna Nummiranta**, **Jade Aulos**, **Sanna Leena Saarinen**. Kuvasta puuttuu **Ilkka Saarikivi**.

Hääonnittelut

JaSeSoi-pari **Virpi Suomalainen** ja **Juuso Kauppinen** vihittiin loka-kuussa Sipoon kirkossa. Vihkimisen jälkeen pari saatettiin matkaan laulavan mallettikuja läpi. JaSeSoi ry onnittelee lämpimästi yhdistyksen omaa hääparia, **rouva ja herra Kauppista!** <3

KUVA: Sini Suominen

Risto Järvenpään juhla-julkaisu

Musiikin monitoimimies ja JaSeSoin pitkäaikainen vaikuttaja **Risto Järvenpää** on jäänyt pois päivätöistä ja keskittyy jatkossa freelance-töihin muusikkona ja kouluttajana. Riston kunniaksi on tehty netissä luettava juhla-julkaisu "Ei kannata etsiä syyllistä, vaan hyvä syy" (toim. **Hannu Pietiläinen** ja **Anne Peltola**). Julkaisua varten on haastateltu Riston lisäksi hänen oppilaitaan, kollegoitaan ja musiikin ammattilaisia. Juhla-julkaisu käsittelee taidekasvatuksen merkitystä ihmisen elinkaaren eri vaiheissa. Kannattaa tutustua tämän suomalaisen lastenmusiikkikulttuurin asiantuntijan ajatuksiin!

Juhlakirja löytyy osoitteesta: http://www.oamk.fi/epookil/2017/risto-jarvenpaan-juhla-julkaisu/?ccm_paging_p_b1802=18

Soili 60v.

Yhdistyksemme kunniajäsen ja Orff-pedagogiikan suomalaisen sovelluksen "äiti" sekä monivuotinen kouluttajamme **Soili Perkiö** täytti maaliskuussa 60v. Lämpimät onnitelut Soilille! "Nyt on aika irrotella, juhlatuulta puhallella, juhla-laulut lauleskella, lallala lal lal laa...meillä on juhlat!" Kuvassa Soili kokeilemassa kaikuselloa.

Pohjoisen musiikin tuulia Australiaan

Australiassa Orff-yhdistykset järjestävät joka toinen vuosi koulutustapahtuman, joka on eri osavaltioissa vuoron perään. Sydneyssä tammikuussa 2018 olleen konferenssin teema oli Bridges. Tänä vuonna Soili Perkiö oli konferenssin pääkouluttaja ja hän vei helteiseen Sydneyyn (+44 astetta) pohjoisen musiikin tuulia ja soundeja. Kuvan soittimet on rakentanut muusikko **Jon Madin**. Soittimien ideana on mielenkiintoinen ääni ja se, että kaikki osaavat soittaa heti.

James Harding Järvenpään kesäkurssien kouluttajaksi

ENSI KESÄN ORFF-KURSSIEN ja Lets's play together-kurssin ulkomaisena kouluttajana on amerikkalainen **James Harding**. Hän on arvostettu Orff-pedagogi ja kouluttaja, joka on pitänyt työpajoja ja koulutuksia USA:n lisäksi ympäri maailmaa. Hän on myös ollut vierailevana opettajana Orff-instituutissa Salzburgissa. Vuodesta 1990 alkaen Harding on opettanut musiikkia 3–13-vuotiaille lapsille San Francisco Schoolissa. Koulussa hän on ollut kehittämässä kansainvälistä mainettakin saavuttanutta Orff Schulwerk -ohjelmaa yhdessä kollegoidensa **Sofia López-Iborin** ja **Doug Goodkinin** kanssa. James Harding on opiskellut musiikkia ja klarinetinsoittoa Yalen yliopistossa ja Mozarteumissa Salzburgissa. Hardingin kirja 'From Wibbleton to Wobbleton' (Pentatonic Press, 2013) on kokoelma musiikkia ja liikettä yhdistäviä ideoita oppitunneille, joiden lähtökohtana on luova leikki.

James Harding on tulossa toista kertaa Suomeen, edellisen kerran hän oli Orff-kursseilla kouluttajana vuonna 2011.

International Summer Course 2018

**“Elemental Music and Dance pedagogy
- Orff-Schulwerk”**

July 15-21, 2018

Salzburg

Let's play together

- avaimia yhteismusisoinnin opetukseen
11.-13.6.2018, Seurakuntaopisto, Järvenpää

JaSeSoy
ry

Let's Play together-kurssilla saat ideoita yhteissoittoon ja musiikilliseen ryhmätoimintaan. Saat myös välineitä toteuttaa musiikillista keksimistä, sovittamista sekä säveltämistä luontevana ja innostavana osana ryhmässä oppimista.

Taiteen perusopetuksen uudessa ops:ssa painotetaan ryhmäopetuksen tuomia mahdollisuuksia lapsen kokonaisvaltaiseen ja itseä motivoivaan, vuorovaikutukselliseen oppimiseen. Kurssi on suunnattu erityisesti musiikkiopistojen ja koulujen opettajille, jotka opettavat instrumenttiryhmiä tai alkeisorkestereita. Opetuskielenä englanti ja suomi.

Opettajina:

James Harding (USA)

Ryhmäopetuksen pedagoginen prosessi ja Polkuja musiikillisiin oivalluksiin ja improvisointiin. Kurssilaisista muodostuu musisoiva ryhmä. Oma soitin mukaan. Kurssilla käytetään myös laatta- ja perkussiosoittoa.

Elisa Seppänen ja Sanna-Kaisa Sundström

Soveltaminen ja sovittaminen lapsiryhmän kanssa. Yhteisöllisyyden ja kuuntelun merkitys yhteissoitossa. Kurssia varten koottu oppilasdemoryhmä Riihikallion yhtenäiskoulusta.

Hinnat: 275€, 253€ (JaSeSoy ry:n jäsen), 220€ (opiskelija)

Ilmoittautuminen: www.seurakuntaopisto.fi/jasesoi

Lisätietoja: ilkka.saarikivi@jasesoi.com

SEURAKUNTA
OPISTO

Member of the
International
Orff-Schulwerk Forum
Salzburg

Member of the
ORFF-SCHULWERK FORUM
Salzburg

JaSeSoi ry

JaSeSoi ry Orff-Schulwerk Association of Finland presents
former World Village:

International Music Village

July 29th - August 3rd 2018 Keuruu, Finland

Main presenters:

Elisa Seppänen (Finland)
& Raúl Cabrera
Hernández (Cuba/Spain)

Workshops offered also from
the participants around the
world. For example Hastings
Nyirenda - sounds of South
Africa and Bethany Rowe
from Australia.

More info coming later!

Place: Hotel Keurusselkä, Keurusseläntie 134,
42700 Keuruu, Finland

Price: All inclusive including course, room & board.
Accommodation in Twin rooms 469€ Single rooms 579€

Registration: <https://musicvillage.wufoo.com/forms/zyq321q1cp6bpr/>

More info from: <https://www.jasesoi.org>

riikka.rauhala@jasesoi.com

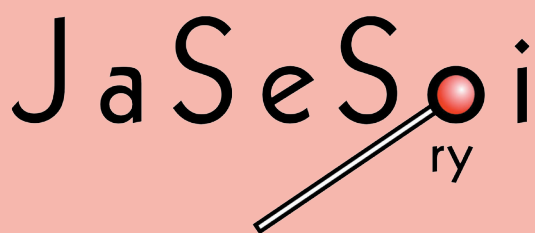
laura.vainio@jasesoi.com

***"It takes a Village to
make music - It takes
music to make a
Village"***

NORTH Breezes - SOUTH Grooves

Musiikkikasvatusyhdistys Orff-Schulwerk Association of Finland

Yleistä

- vapaan musiikkikasvatuksen yhdistys
- perustettu vuonna 1993 jatkamaan Musisoi ry:n vuonna 1985 aloittamaa musiikkikasvatustyötä
- edistää ja seuraa Orff-pedagogista musiikkikasvatusta Suomessa Orff-Schulwerk Forum Salzburgin valtuuttamana
- järjestää koulutuksia, joiden tarkoituksena on tukea osallistujan omaa pedagogista kasvua, hyvinvointia ja työssä jaksamista

Jäsenyys yhdistyksessä

- jäseniksi voivat liittyä kaikki musiikkikasvatuksesta kiinnostuneet henkilöt ja yhteisöt
- jäseniä yhdistää kiinnostus Orff-pedagogiikkaan ja sen tarjoaman luovan kasvatusnäkömyksen soveltaminen musiikkikasvatustyössä

Hallinto

- päätösvaltaa käyttää sääntömääräiset vuosikokoukset
- hallitus (7-12 jäsentä) sekä puheenjohtaja valitaan syyskokouksessa kahdeksi vuodeksi kerrallaan

Puheenjohtaja

Juuli Kammonen (juuli.kammonen@jasesoi.com)

Muu hallitus

etunimi.sukunimi@jasesoi.com

Tapahtumat

RytmiS

Monipuolinen, virkistävä ja virikkeitä antava viikonloppukurssi, jonka työpajoissa heittäydytään musisoimaan, liikkumaan ja laulamaan huippupedagogien johdolla.

Musiikkipedagogiikan koulutusohjelma – Orff-kurssit I - II - III – lopputyöseminaari
Musiikkipedagoginen, opintojaksolta toiselle etenevä ja syvenevä koulutuskokonaisuus, jossa syvennyttään Orff-pedagogisen lähestymistavan kautta musiikkikasvatukseen. Koulutuksen viimeinen jakso on pedagogista kasvua reflektoiva lopputyöseminaari. Koulutuksen laajuus on 20 opintopistettä.

Teemakurssi

2-3 päivää kestävä kurssi, joka täydentää JaSeSoin muita kursseja. Kurssilla on vuosittain vaihtuva sisältö, jonka lähtökohtana on tietty pedagoginen ja/tai musiikillinen näkökulma.

International Music Village

Luonnonläheinen ja yhteisöllinen matka opettajuuteen.

SyysSeSoi

Jäsenille ilmainen koulutustapahtuma, joka kokoaa jäsenistön vuosikokoukseen. Tarjoaa jäsenistölleen mahdollisuuden toimia kouluttajana.

Soittajaiset

2-3 kertaa vuodessa on vapaamuotoinen yhteissoittokokoon-tuminen. Tapahtuma pyritään järjestämään maksuttomana jäsenpalveluna.

Kansainvälinen toiminta

- toimii yhteistyössä Carl Orff -säätiön ja Orff-Instituutin kanssa
- on yhteydessä muiden Orff-yhdistysten kanssa mm. osallistumalla vuosittaiseen kansainväliseen Orff Forum
- tapaamiseen Salzburgissa ja USA:n Orff-yhdistyksen AOSA:n tapahtumaan
- on mukana yhteispohjoismaisessa Nordic Sounds -hankkeessa

Tiedotus

- julkaisee kaksi kertaa vuodessa ilmestyvää JaSeSoi Journal -lehteä
- jäsenistöä tiedotetaan sähköpostitse, nettisivuilla sekä sosiaalisessa mediassa
- ylläpitää www.jasesoi.org -kotisivuja ja tiedottaa toiminnastaan kasvatus- ja musiikkialan eri oppilaitoksia.

Soittimisto

- omaan koulutuskäyttöön laaja Orff-soittimisto.

JaSeSoi ry tarjoaa vuonna 2018 jäsenilleen:

- koulutuslennuksen RytmikSestä, Musiikkipedagogiikan koulutusohjelmasta ja Teemakurssista
- ilmaisen koulutuksen SyysSeSoin yhteydessä
- Soittajaiset
- JaSeSoi Journal -jäsenlehden kahdesti vuodessa
- Orff-käsikirjaston käyttöoikeuden
- mahdollisuuden koulutustukeen kansainvälisille Orff-kursseille
- kansainvälisiä yhteyksiä
- vinkkejä järjestettävistä kotimaisista ja kansainvälisistä kursseista

JaSeSoi ry kannustaa musiikkikasvattajia aktiiviseen toimintaan.

Kurssikalenteri

JaSeSoy

RytmiS 16.-18.3.2018 NORDIC SOUNDS

Seurakuntaopisto, Järvenpää

Elfa Lilja Gísladóttir, Kristín Valsdóttir ja Nanna Hlíf Ingvadóttir (Islanti), Ruth Wilhelmine Meyer (Norja), Annukka Hirvasvuopio-Laiti (Utsjoki), Soili Perkiö ja Elisa Seppänen. JaSeSoy:n kanssa yhteistyössä julkaistu materiaali "Nordic Sounds -material for music and dance" on saatavilla netissä www.nordicsounds.info

Orff-kurssit I, II ja III 5.-10.6.2018, Lopputyöseminaari 4.-5.6.2018, Seurakuntaopisto, Järvenpää

Kolmena eri vuonna jaksolta toiselle etenevä ja syvenevä monipuolinen kurssikokonaisuus, joka päättyy neljännen vuoden Lopputyöseminaariin. Kouluttajina mm. James Harding (USA), Markku Kaikkonen, Terhi Oksanen, Soili Perkiö ja Elisa Seppänen.
Hinnat: 564€, 520€/JaSeSoy:n jäsen, 450€/opiskelija
ILMOITTAUTUMINEN: www.seurakuntaopisto.fi/jasesoi

Let's play together -avaimia yhteismusisoinnin opetukseen 11.-13.6.2018, Seurakuntaopisto, Järvenpää

James Harding (USA): Polkuja musiikillisiin oivalluksiin ja improvisointiin.
Elisa Seppänen, Sanna-Kaisa Sundström: soveltaminen ja sovittaminen lapsiryhmän kanssa.
Kohderyhmänä musiikkioppilaitosten soitinryhmien opettajat, musiikkia koulussa opettavat, yhteismusisoinnin ohjaajat sekä muut musiikkia työssään käyttävät.
Hinnat: 275€, 253€/JaSeSoy:n jäsen, 220€/opiskelija
ILMOITTAUTUMINEN: www.seurakuntaopisto.fi/jasesoi

World Village is now International Music Village 29.7.-3.8.2018 North breezes-South grooves, Keuruu

"It takes a Village to make music - it takes music to make a Village"
Elisa Seppänen (Finland) ja Raúl Cabrera Hernández (Cuba/Spain).
Prices: All inclusive including course, room & board: twin rooms 469 €, single rooms 579€
LISÄTIETOJA: www.jasesoi.org

SyysSeSoy 22.9.2018, Seurakuntaopisto, Järvenpää

Iloisia kohtaamisia ja musisoinnin riemua. JaSeSoy ry:n jäsenille ilmainen tapahtuma työpajoineen.
Hinta muille kuin jäsenille 35€.
LISÄTIETOJA: www.jasesoi.org

Muutokset mahdollisia.

Seuraa tiedotusta yhdistyksen nettisivulla www.jasesoi.org, Facebook-sivulla ja -ryhmässä.

